

CARL MARTINUS SIMONSEN

Carl Martinus viser

SKREVET 1884-1888

1. UDGAVE. UDGIVET 2014

Carl Martinus Simonsen

Født 31. Juli 1867 i Randers Skt.

Morten sogn.

Død 8. februar 1914, 46 år

gammel i København.

Viserne er skrevet i perioden
1884-1888 i Gassum og
Hvidsteen.

Viserne er udgivet første gang
100 år efter hans død.

Han kalder sig senere Karl Martin.

Bogen, som han skrev viserne i, har inden været brugt som
skattebog for en Chr. Johansen, hvilket ses på forsiden.
Han har skåret de brugte side ud, og genbrugt bogen.

Bogen er siden gået i arv i familien.

Kopiering og renskrivning af teksterne er foretaget af
undertegnede, som begge er tip-oldebørn af Carl Martinus far
Nicolai Simonsen, og i fællesskab har slægtsforsket denne
gren af familien.

Viserne giver et indblik i datidens tanker og sprogbrug.

Vi har i første del af bogen valgt at renskrive viserne ordret med
brug af de oprindelige stavemåder (og stavefejl), med den
renskrevne tekst placeret ud for den originale side.

Der er enkelte ord, som det ikke har været muligt at tyde. Disse er
markeret med ?

Forslag til tydning modtages gerne, se kontakt-info sidste side.

[#] henviser til noter.

I kapitel 3 findes viserne tillige ordret afskrevet som
sammenhængende tekst.

I kapitel 4 findes detaljer om Carl Martinus liv og levned.

I kapitel 5 findes lidt mere om slægten Simonsen.

Bogen er udgivet i 2014 i 100-året fra Carl Martinus død.

Bogen er foreløbigt udgivet i iBooks og PDF format, og kan bl.a.
hentes fra www.fauschou-andreassen.dk

Heidi Louise Andersen & Kim Hovgaard Andreassen

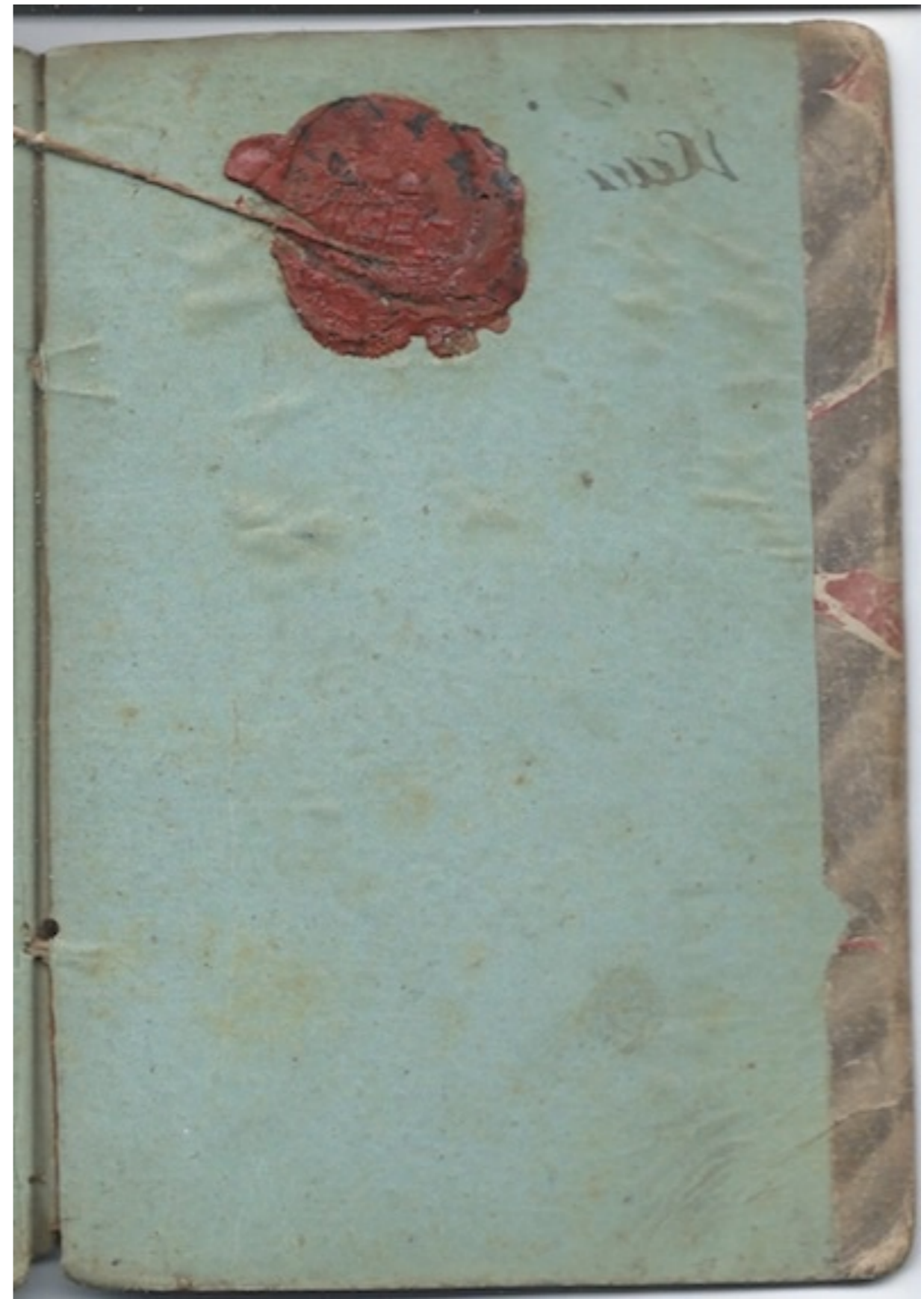

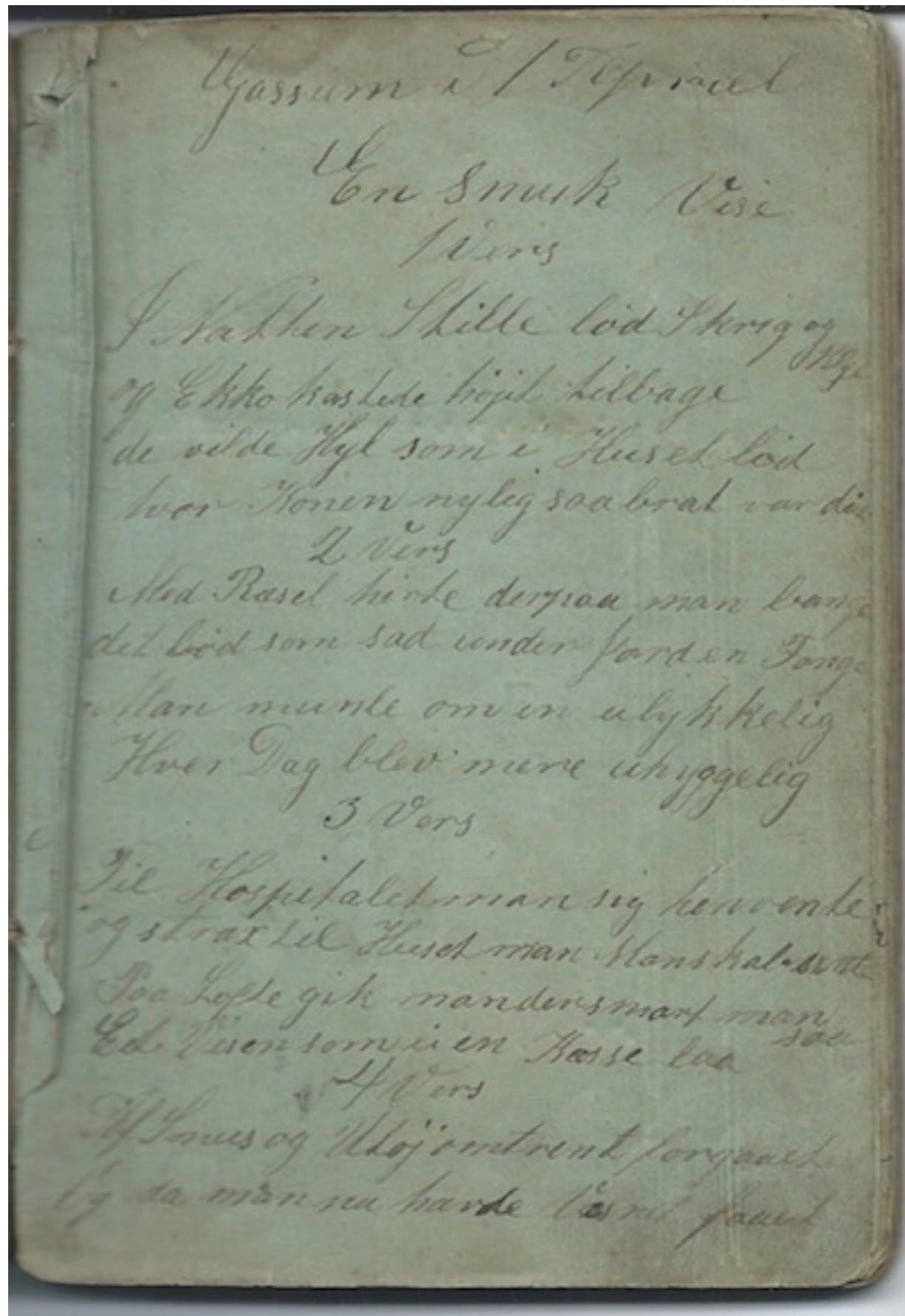
Heidi Louise Andersen
Oldebarn af Carl Martinus
søster Juline Ottine Simonsen

Kim Hovgaard Andreassen
Oldebarn af Carl Martinus
Simonsen

Person n° 19.
sy
Karl Martin
Simonsen
 $\frac{160}{200}$
Karl Martin Simonsen
Karl Martin Simonsen
Casund
Karl Martin Simonsen
Casund
Karl Martin
Simonsen

Gassum i / April

En Smuk Vise

1 Vers

I natten Stille lød Skrig og Klage
og Ekko kastede højd tilbage
de vilde Hyl som i Huset lød
hvor Konen nylig saa brat var død

2 Vers

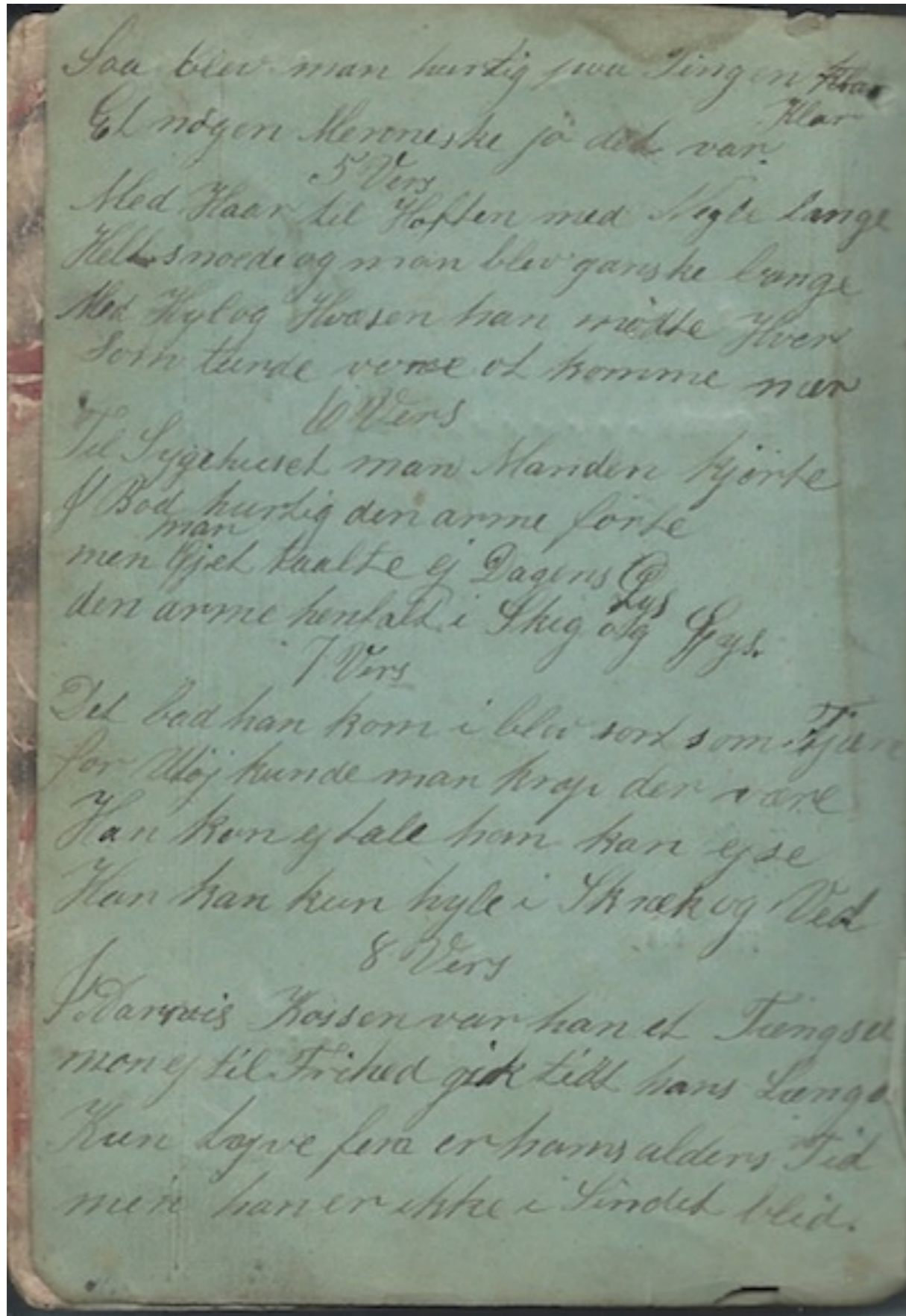
Med Ræsel hørte derpaa man bange
det lød som sad under Jord en Fange
Man mumle om en ulykkelig
Hver dag blev mere uhyggelig

3 Vers

Til Hospitalet man sig henvendte
Og strax til Huset man Marskal sente
Paa Lofte gik mandens mart man saa
Et Vesen som i en Kasse laa

4 Vers

Af Snavs og Utøj omtrent forgaet
Og da man nu havde Vesnet fundet

Saa blev man hurtig paa Tingen klar
 Et nogen menneske jo det var.

5 Vers

Med Haar til Hoften med Negle lange
 Helt snoede og man blev ganske bange
 Med Hyl og Hvæsen han mødte Hver
 som turde vove at komme nær.

6 Vers

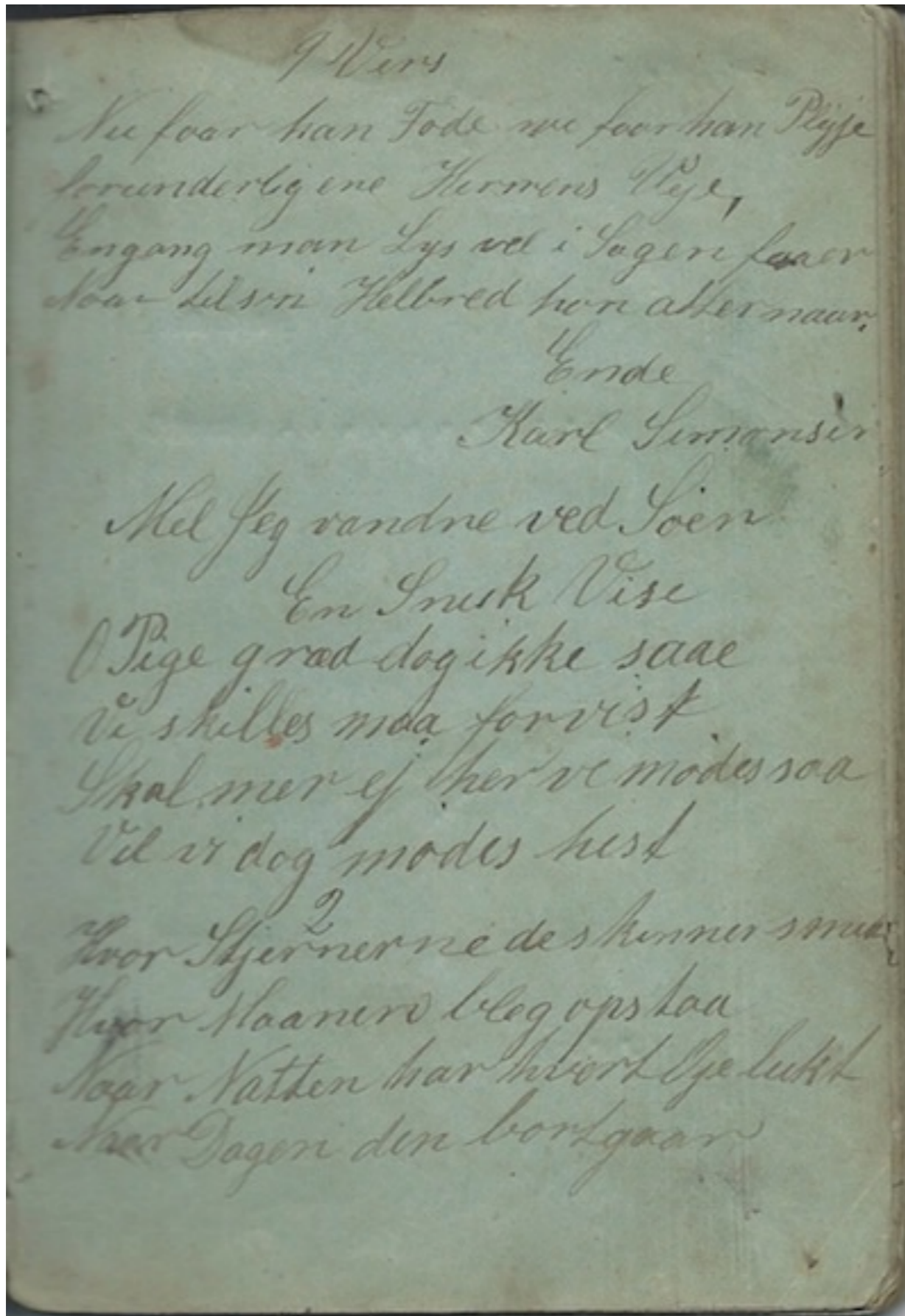
Til Sygehuset man Manden kjørte
 I Bad man hurtigt den arme førte
 men Øjet taalte ej Dagens Lys
 den arme henfald i Skrig og Gys.

7 Vers

Det bad han kom i blev sort som Tjære
 for Utøj kunde man krop der være
 Han kan ej tale, han kan ej se
 Han kan kun hyle i Skræk og Ved

8 Vers

I Kassen Kassen var han et Fængsel
 mon ej til frihed gik tidt hans længsel
 Kun er hans alders Tid
 men han er ikke i Sindet blid.

9 Vers

Nu faar han Føde nu faar han Pleje
forunderlige ere Herrens Veje
Engang man Lys vel i Sagen faar
Naar til sin Helbred han atter naar.

Ende

Karl Simonsen

Mel Jeg vandre ved Søen [#04-1]

En Smuk Vise

O Pige græd dog ikke saae
Vi skilles maa forvist
Skal mer ej her vi mødes saa
Vil vi dog mødes hist.

2

Hvor Stjernerne de skinner smukt
Hvor Maanen bleg opstaa
Naar Natten har hvort Øje lukt
Naar Dagen den bortgaar

3
 Men jag da nu de Taarer væk
 Vis mig dit klare Blik
 Og svæv dog ikke saa i Skræk
 Derfor jo bedre gik

4
 Saa følg dog med mig med til
 Og der's skal du se til
 En Skude der med Guds Bistand
 Nok Stormen trorse vil

5
 Se saa Farvel og bed til gud
 Saa beder jeg for dig
 Men nu maa jeg paa Søen ud
 Og ræd dog ej for mig

6
 Thi kommer jeg igjen og hør
 At du har grædt for mig
 Saa faar du og som det sig bør
 Et Kys ja måske ti

3
 Men jag da nu de Taarer væk
 Vis mig dit klare Blik
 Og svæv dog ikke saa i Skræk
 Derfor jo bedre gik

4
 Saa følg dog med mig til Strand
 Og der skal du se til
 En Skude der med Guds Bistand
 Nok Stormen trorse vil

5
 Se saa Farvel og bed til gud
 Saa beder jeg for dig
 Men nu maa jeg paa Søen ud
 O græd dog ej for mig

6
 Thi kommer jeg igjen og hør
 At du har grædt for mig
 Saa faar du og som det sig bør
 Et Kys ja måske ti.

7

Saa fører jeg dig som min Brud
 Til Kirkens Alter hen
 Og der skal du saa takke Gud
 Ved Siden af din Ven

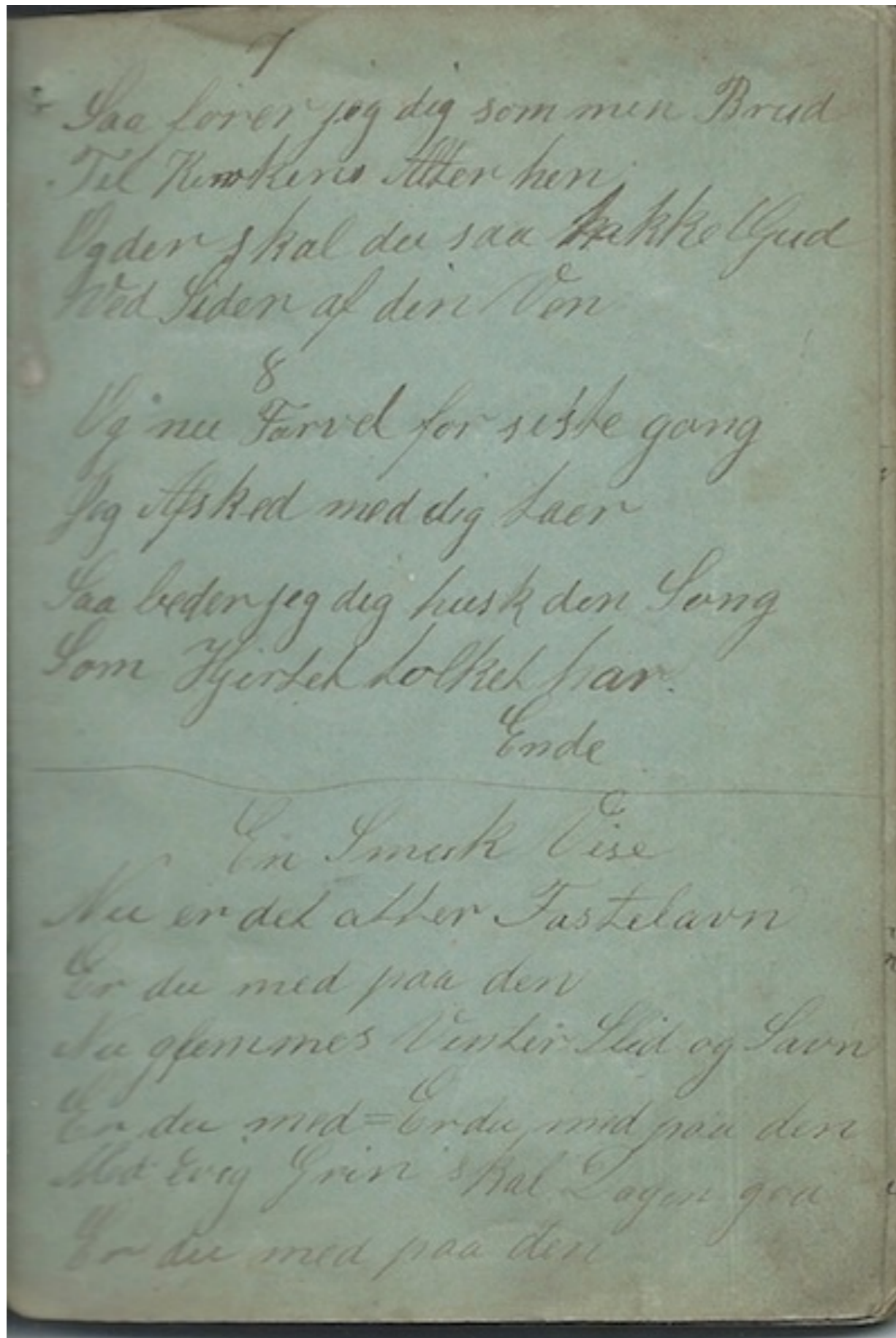
8

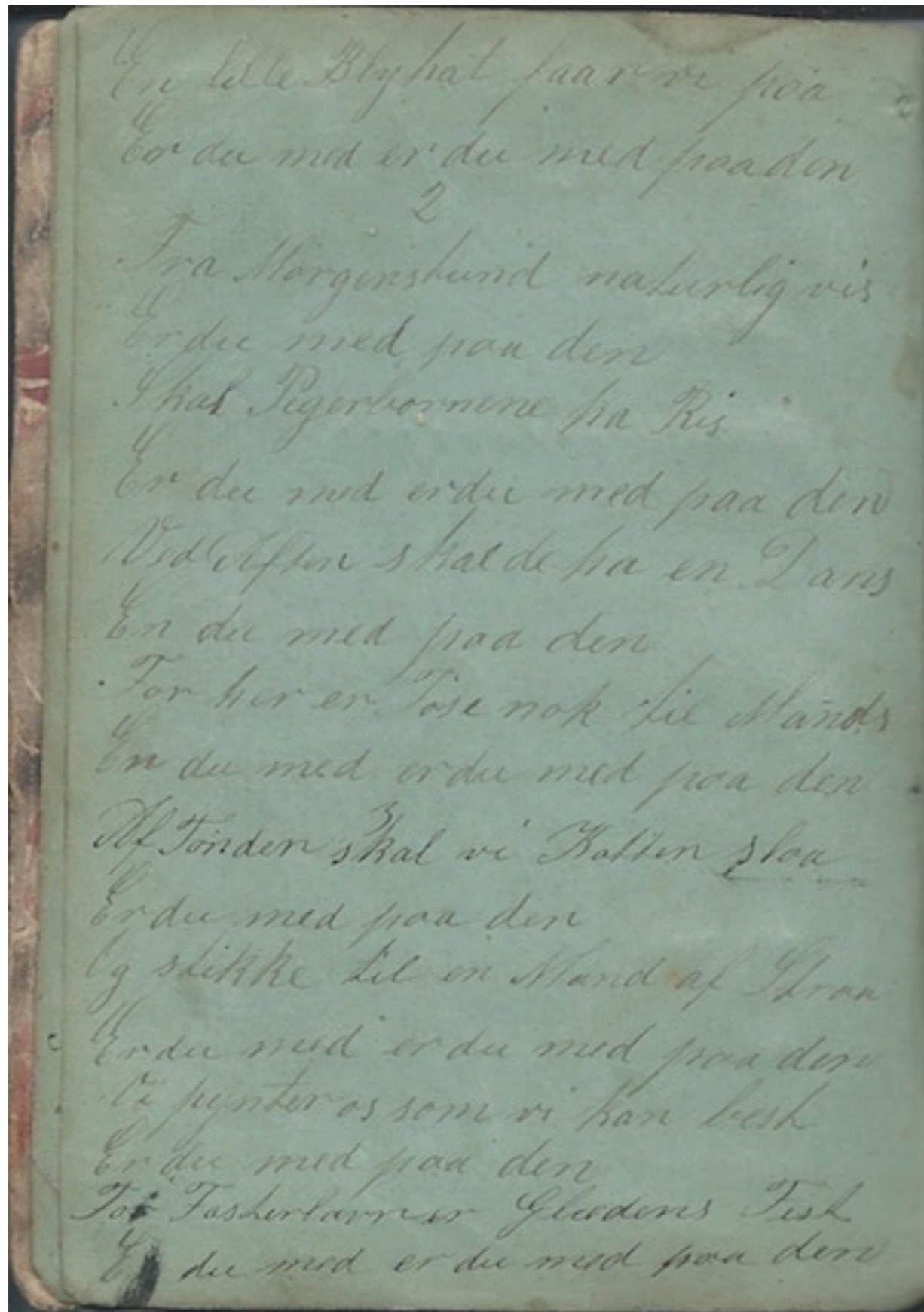
Og nu Farvel for siste gang
 Jeg afsked med dig taer
 Saa beder jeg dig husk den Sang
 Som Hjertet tolket har

Ende

En Smuk Vise

Nu er det atter Fastelavn
 Er du med paa den
 Nu glemmes Vinter Slid og Savn
 Er du med = Er du med paa den
 Med Evig Grin skal Dagen gaa
 Er du med paa den

En lille Blyhat faar vi paa [#07-1]
Er du med er du med paa den

2

Fra Morgenstund naturligvis
Er du med paa den
Skal Pigebørnene ha Ris
Er du med er du med paa den
Ved Aften skal de ha en Dans
Er du med paa den
For her er Tøse nok til Mands
Er du med er du med paa den

3

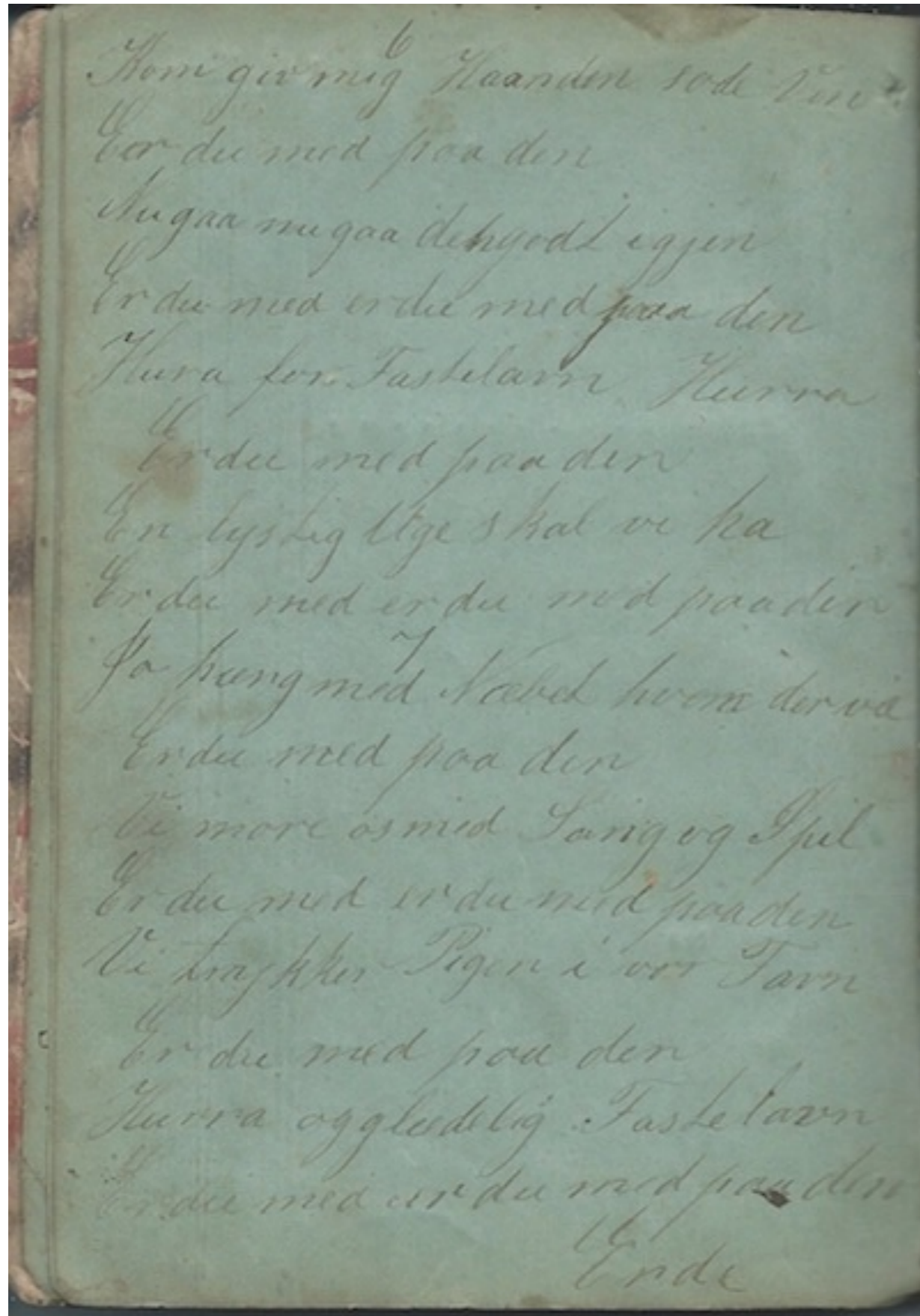
Af Tønden skal vi Katten slaa
Er du med paa den
Og stikke til en Mand af straa [#07-2]
Er du med er du med paa den
Vi pynter os som vi kan best
Er du med paa den
For FASTERLAVN er Glædens Fest
Er du med er du med paa den

4
 Og Boller vanker der ja vel
 Er du med paa den
 Og hvem der kan skal gjøre Spræl
 Er du med er du med paa den
 Vi svinger Glasset med Humør
 Er du med paa den
 Af Sangen bliver Halsen tør
 Er du med er du med paa den

5
 Vi løbe munter Byen om
 Er du med paa den
 Og gjøre grin du ligesom
 Er du med er du med paa den
 Bag Ruder kigger Pigen ud
 Er du med paa den
 Først Dans saa Frier og saa Brud
 Er du med er du med paa den

4
 Og Boller vanker der ja vel
 Er du med paa den
 Og hvem der kan skal gjøre Spræl
 Er du med er du med paa den
 Vi svinger Glasset med Humør
 Er du med paa den
 Af Sangen bliver Halsen tør
 Er du med er du med paa den

5
 Vi løbe munter Byen om
 Er du med paa den
 Og gjøre grin du ligesom
 Er du med er du med paa den
 Bag Ruder kigger Pigen ud
 Er du med paa den
 Først Dans saa Frier og saa Brud
 Er du med er du med paa den

6

Kom giv mig Haanden søde Ven
 Er du med paa den
 Nu gaa nu gaa det godt igjen
 Er du med er du med paa den
 Hurra for Fastelavn Hurra
 Er du med paa den
 En lystig uge skal vi ha
 Er du med er du med paa den

7

Ja hæng med Næbet hvem der vil
 Er du med paa den
 Vi morer os med Sang og Spil
 Er du med er du med paa den
 Vi trykker Pigen i vor Favn
 Er du med paa den
 Hurra og glædelig Fastelavn
 Er du med er du med paa den

En Smuk Vise

Til Pinse naar Skoven blier
 rigtig Grøn, Saa maa vi
 derud hver Bondesøn,
 For saadan er Moden hertil,
 lans, At svinge de Piger i lystig
 Dans Tralalala

Der saa jeg en Pige siste Aar
 og gid hun var der igjen i Aar
 For Alle og Hver hun var til fals
 Jeg fik hende dog til en Vinervals

I Ansigtet var hun saa smuk og trin
 Og rød og dejlig var hendes Kind
 Og aldrig kjønnere Krop jeg saa
 En ternet Kjole havde hun paa

En Smuk Vise

1

Til Pinse naar Skoven blier rigtig Grøn, Så maa vi
 Derud hver Bondesøn.

For saadan er Moden hertil lans, At svinge de Piger i
 lysttig Dans Tralalala

2

Der saa jeg en Pige siste Aar
 Og gid hun var der igjen i Aar
 For Alle og Hver hun var til fals
 Jeg fik hende dog til en Vinervals

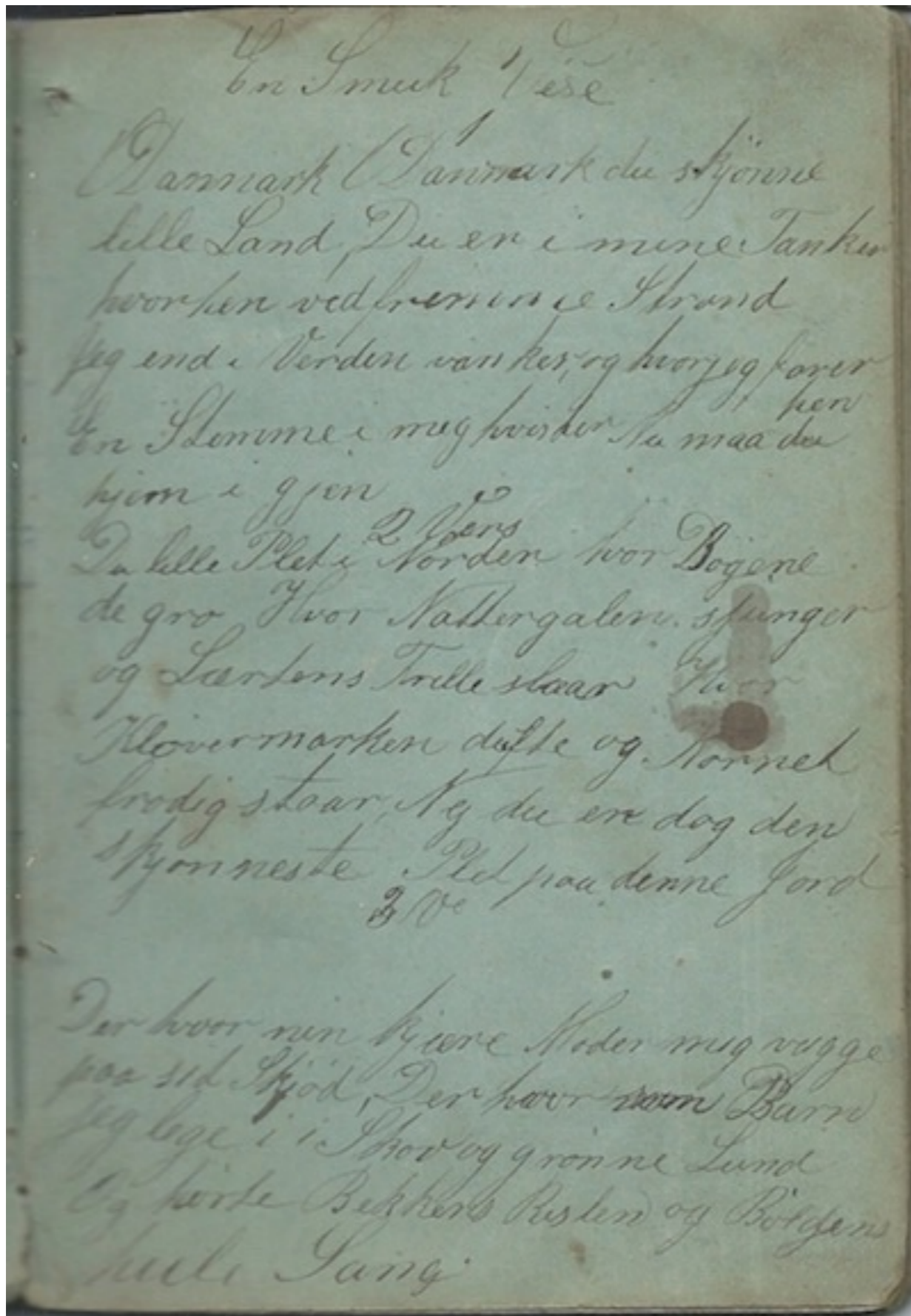
3

I Ansigtet var hun saa smuk og trin
 Og rød og dejlig var hendes Kind
 Og aldrig kjønnere Krop jeg saa
 En ternet Kjole havde hun paa

Den Pinse den kommer saa
 sent i aar, den vistnok galt
 i Almanakken staar
 saa længe det vare med
 storm og slug, mon Skoven
 dog aldrig vil springe ud
 4
 Hver morgen naar jeg til
 mit arbejde gaa, jeg ser
 hvorledes at Skoven staar
 Hver eneste aften naar
 jeg kommer hjem da tager
 jeg Almanakken frem
 Og kommer saa engang den gode tid
 saa maa jeg pynte mig ret med
 og træffer jeg saa paa min egen Tøs
 Ja saa skal valsen gaa rigtig Løs

Den Pinse den kommer saa
 Sent i aar, den vistnok galt
 I Almanakken staar
 Saa længe det være med
 Storm og slug [#11-1], mon Skoven
 dog aldrig vil springe ud

4
 Hver morgen naar
 Jeg til mit arbejde gaa, Jeg ser
 Hvorledes at Skoven staar
 Hver eneste aften naar
 Jeg kommer hjem da tager
 Jeg Almanakken frem
 Og kommer saa engang den gode tid
 saa maa jeg pynte mig ret med ?
 og træffer jeg saa paa min egen Tøs
 Ja saa skal valsen gaa rigtig Løs

En Smuk Vise

O Danmark O Danmark du skjønneste
 lille Land, Du er i mine Tanker
 hvorhen ved fremmed Strand
 Jeg end i Verden vanker [#12-1] og hvor jeg farer hen
 En Stemme i mig hvisker Nu maa du
 Hjem igjen

2 Vers

Du lille Plet i Norden hvor Bøgene
 De gro Hvor Nattergalen sjunger
 Og Lærkens Trille slaar. Hvor
 Kløvermarken dufte og Kornet
 Frodig staar, Nej du er dog den
 Skjønneste Plet paa denne Jord

3 Vers

Der hvor min kjære Moder mig vugge
 Paa sit Skjød, Der hvor som Barn
 Jeg lege i Skov og grønne Lund
 Og hørte Bekkens Rislen og Bølgens
 Hule Sang

^{4 Vers}
 Vel har du ikke Ranker Du
 lille Danebro, Ej heller har du
 Palmer men dog din skønne Strand
 Bekranse af din dejlige Bøgeskov saa
 Grønd Ja hvor du er da lykkelig
 du Bøgelandes Jord.

^{5 Vers}
 Men ak jeg sagde lykkelig hvor
 dan kan det gaa til naar Tyskerne
 med Vold os vort Land frarøve vil
 Og træde ned vor Fane vort gamle
 Danebrod Hvormed vor Fremtis
 Helte saa glad i Striden Drog.

^{6 Vers}
 Dog det skal ikke ske nej for vil
 vi alle dø en(d) se vort gamle
 Danmark skal blive stedt i Nød
 Nej vi gaa frem mod Fjenden
 og slaar til siste Mand Og glad vi
 gaa i Døden alt for vort Fødeland

H. N. Simonsen

4 Vers

Vel har du ikke Ranker Du
 lille Danebro. Ej heller har du
 Palmer men dog din skønne Strand
 Bekranse af din dejlige Bøgeskov saa
 Grønd Ja hvor du er da lykkelig
 du Bøgelandes Jord.

5 Vers

Men ak jeg sagde lykkelig hvor
 dan kan det gaa til naar Tyskerne
 med Vold os vort Land frarøve vil
 Og træde ned vor Fane vort gamle
 Danebrog Hvormed vor Fremtis
 Helte saa glad i Striden Drog.

6 Vers

Dog det skal ikke ske nej for vil
 vi alle dø en(d) se vort gamle
 Danmark skal blive stedt i Nød
 Nej vi gaa frem mod Fjenden
 og slaar til siste Mand Og glad vi
 gaa i Døden alt for vort Fødeland

En smuk Vise
 1. Vers
 En visse jeg skrive men den er kun kort
 Den er for Eder alle som rejse skal bort
 I Piger som horer ukaaret en Ven
 Tag Eder i vare de svigefulde er

2. Vers
 Det maa jeg bekjende som selv prøvet har
 En ven mig fiseret langt borte hun er
 Hun var mig saa yndig da hun var hos mig
 Men det er ej andet en falskhed og Svig

3. Vers
 Hun var mig saa yndig hver Dag og hver Nat
 Hun var som en Rose i Haven var sat
 Der snarlig mone blomstre men visner igjen
 Saaledes er det blevet med min elskede Ven

4. Vers
 Om Natte jeg sover jeg drømmer om dig
 Hver Morgen jeg vogner saa savner jeg dig
 Jeg drømmer og favner at jeg har dig kjær
 Jeg Vaagner og savner den Ven jeg har

En smuk Vise

1 Vers

En vise jeg skrive men der kun kort
 Den er for Eder alle som rejse skal bort
 I Piger som horer ukaaret en Ven
 Tag Eder i vare de svigefulde er

2 Vers

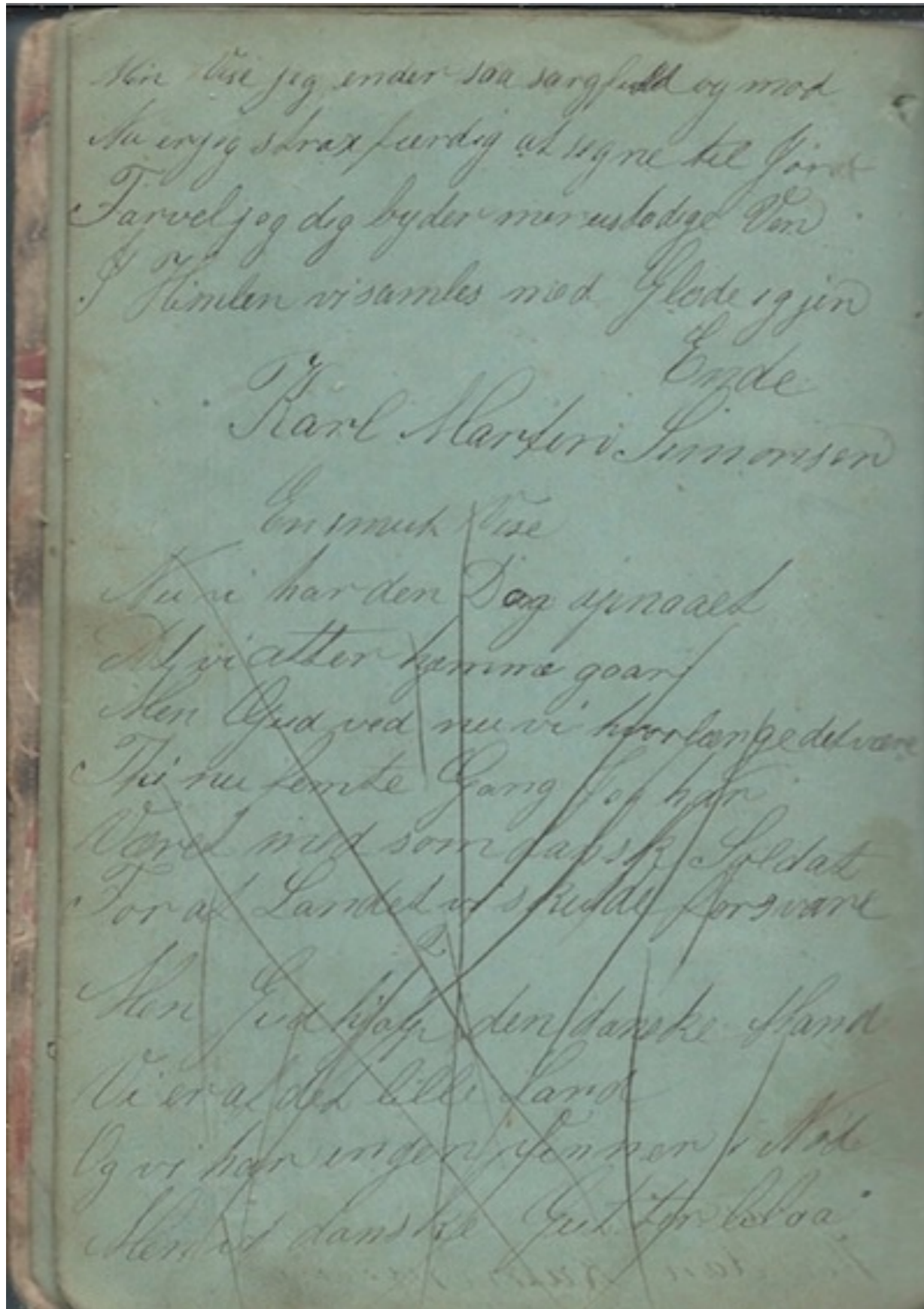
Det maa jeg bekjende som selv prøvet har
 En ven mig fiseret? Langt borte hun er
 Hun var mig saa yndig da hun var hos mig
 Men det er ej andet en falskhed og Svig

3 Vers

Hun var mig saa yndig hver Dag og hver Nat
 Hun var som en Rose i Haven var sat
 Der snarlig mone [#14-1] blomstre men visner igjen
 Saaledes er det blevet med min elskede ven

4 Vers

Om Natte jeg sover jeg drømmer om dig
 Hver Morgen jeg vogner saa savner jeg dig
 Jeg drømmer og favner at jeg har dig kjær
 Jeg Vaagner og savner den Ven jeg har

Min Vise jeg ender saa sorgfuld og mod
 Nu er jeg strax færdig at segne til Jord
 Farvel jeg dig byder min ustadige Ven
 I Himlen vi samles med Glæde igjen

Ende

Karl Martin Simonsen

Så er der en overstreget vise:

En Smuk Vise

Nu vi har den Dag opnaaet
 At vi atter hjemme gaar
 Men Gud ved nu vi hvor længe det være
 Thi nu femte Gang Jeg har
 Været med som dansk Soldat
 For at Landet vi skulde forsvare

2

Min Gud hjælp den danske Mand
 Vi er al det lille Land
 Og vi har ingen Venner i Nød
 Men vi danske Gutter blaa [#15-1]

En Smuk Vise

Thi nu er der Bal og nu mor vi med
 Og vi kan ej komme for hurtigt afste
 Og nu mor der Danses 12345
 Og siden saa følger vi Pigerne Hjem
 Og naar vi nu har fult med Pigerne Hjem
 Saa vilde vi saa gjerne alt hvile let hos dem
 Vi kysser dem og Klapper dem og tar dem i Favn
 Og alt hvad der skal gjøres skal gjøres til gavn
 Thi nu er det Dag og nu skal vi Hjem
 Og vi kan ej blive længere hos dem
 Og nu maa der tærskes af ypperste magt
 Og siden huske paa hvad vor husfar har sagt
 God Morgen i Slingeler hvad bliver i af
 Er det nu paa tide at møde paa jer Plas
 I skal møde Klokken 5 og nu er den 9
 Hvad smøler i efter for nu er Klokken 10.

En Smuk Vise

Thi nu er der Bal og nu mor vi med
 Og vi kan ej komme for hurtigt afste
 Og nu mor der Danses 12345
 Og siden saa følger vi Pigerne Hjem

2

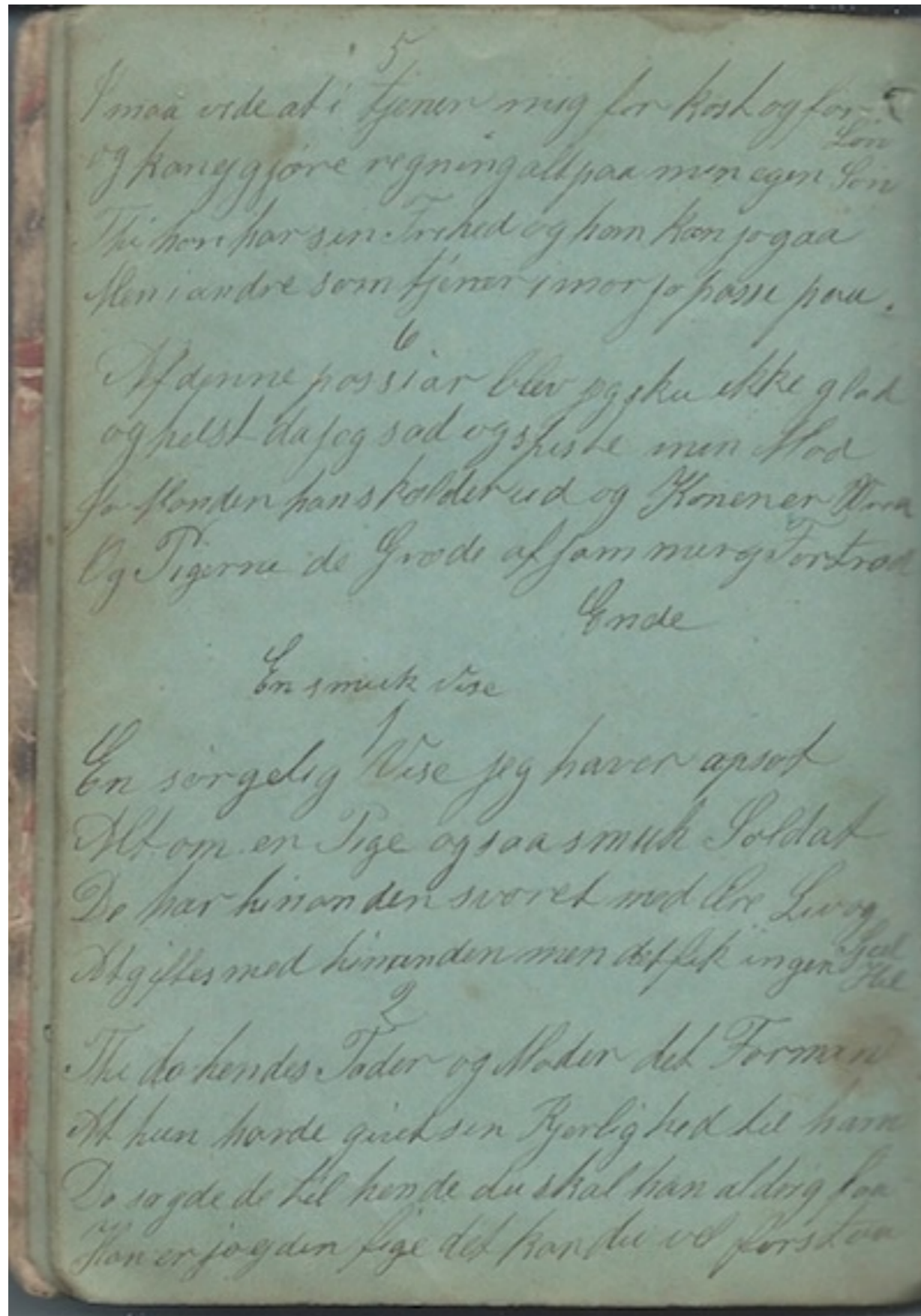
Og naar vi nu har fult med Pigerne Hjem
 Saa vilde vi saa gjerne alt hvile let hos dem
 Vi kysser dem og Klapper dem og tar dem i Favn
 Og alt hvad der skal gjøres skal gjøres til gavn

3

Thi nu er det Dag og nu skal vi Hjem
 Og vi kan ej blive længere hos dem
 Og nu maa der tærskes af ypperste magt
 Og siden huske paa hvad vor husfar har sagt

4

God Morgen i Slingeler [#16-1] hvad bliver i af
 Er det nu paa tide at møde paa jer plas
 I skal møde Klokken 5 og nu er den 9
 Hvad smøler i efter for nu er den 10.

I maa vide at I tjener mig for kost og for løn
 Og kan ej gjøre regning alt paa min egen søn
 Thi han har sin Frihed og han kan jo gaa
 Men i andre som tjener i mor jo passe paa.

6

Af denne passiar blev jeg sku ikke glad
 Og helst da jeg sad og spiste min Mad
 ? Manden han skælder ud og Konen er Vred
 Og Pigerne de Græde af jammer og Fortrød

Ende

En smuk Vise

En sørgelig Vise jeg haver opsat
 Alt om en Pige og saa smuk Soldat
 De har hinanden svoret med Ære Liv og
 At giftes med hinanden med det fik ingen Sjæl Hel

2

Thi da hendes Fader og Moder det fornam
 At hun havde givet sin Kjerlighed til ham
 Da sagde de til hende du skal ham aldrig faa
 Han er jo ej din lige det kan du vel forstaa

3

Idaar en Søndags Morgendadette monne ske
 Saa gik hun hen til Kirken med stor Bedrøvelse
 Som onde det sig hende hun til sin Kjæreste kom
 Men hun turde ej kaste et Øje til ham om

4

Hun ej paa honnem agter men gaa sin egen Vej
 Og lod i sine fagter som hun ham kjente ej
 Thi det er saa beskikket der altid være maa
 En Aarsag og til Ulykken naar den skal for

5

Da hun nu Hjem var kommen og havde spist sin Mad
 Saa gik hun ud i Marken men var kun lidet glad
 Da han nu dette saa at hun ene der maa gaae
 Han har da ingen Ro men til hend strax monde gaa

6

Han sagde Søde Pige du høre mig et Ord
 Hvo er du saa bedrøvet hvad haver jeg dig gjort
 Thi du mig forekommer nu saa forunderlig
 Du haver vist insinde at nu forlade mig

7

3

Det var en Søndag Morgen da dette monne ske
 Saa gik hun hen til Kirken med stor Bedrøvelse
 Da monde det sig hende hen til sin Kjæreste kom
 Her hun turde ej kaste et Øje til ham om

4

Hun ej paa honnem agter men gaa sin egen Vej
 Og lod i sine fagter som hun ham kjente ej
 Thi det er saa beskikket der altid være maa
 En Aarsag og til Ulykken naar den skal forskygge

5

Da hun nu Hjem var kommen og havde spist sin Mad
 Saa gik hun ud i Marken men var kun lidet glad
 Da han nu dette saa at hun ene der maa gaae
 Han har da ingen Ro men til hend strax monde gaa

6

Han sagde Søde Pige du høre mig et Ord
 Hvo er du saa bedrøvet hvad haver jeg dig gjort
 Thi du mig forekommer nu saa forunderlig
 Du haver vist insinde at nu forlade mig

7

Hun hammen derpaa svarte jeg det jo nødigt vil
 Men mine Forældre de tvinge mig dertil
 De har mig det forbuden saa haardt og strengelig.
 O gud hvad skal jeg gjøre jeg er ulykkelig
 8
 Han sagde du min Pige alvor du givede lov
 Saa er det jo forgæves hvad vi hinanden svor
 Hun ? alt atter svarte jeg det slet ikke tør
 Thi mine Forældre jeg ej adlyde bør
 9
 Derpaa han strax monde jage en Kniv i hendes Bryst
 Saa gav hun et Skrig ? højeste Røst
 Han hende slog for Munden og derpaa for afsted
 I Vagten han monde rende og aabenbare sig
 10
 O hør i mine Vener som her i Vagten gaa
 Jeg beder eder kjøre gaa hen til vor Major
 Og melder honnen dette jeg haver med en Kniv
 Saa ynkelig berøvet min Kjæreste sit Liv

Hun **hamen?** derpaa svarte jeg det jo nødigt vil
 Men mine Forældre de tvinge mig dertil
 De har mig det forbuden saa haardt og strengelig.
 O gud hvad skal jeg gjøre jeg er ulykkelig

8
 Han sagde du min Pige alvor du givede lov
 Saa er det jo forgæves hvad vi hinanden svor
 Hun ? alt atter svarte jeg det slet ikke tør
 Thi mine Forældre jeg ej adlyde bør

9
 Derpaa han strax monde jage en Kniv i hendes Bryst
 Saa gav hun et Skrig ? højeste Røst
 Han hende slog for Munden og derpaa for afsted
 I Vagten han monde rende og aabenbare sig

10
 O hør i mine Vener som her i Vagten gaa
 Jeg beder eder kjøre gaa hen til vor Major
 Og melder honnen dette jeg haver med en Kniv
 Saa ynkelig berøvet min Kjæreste sit Liv

11
 I Aaret hundre og Ellve vi skrev
 I paa **Falske?** den gjerning han bedrev
 For hvilket kom for Øxen sit Hove lade maa
 For saadan Mord som dett er ej Pardon at faa

12
 Det var en Hjertens jammer for denne unge mand
 Hun laa i fire Dag og kunde ikke dø
 Det kan enhver vel tænke at det stor sorgrig
 Var for hendes Moder som hend baaret har

13
 Hun var rød som en Rose saa dejlig saa hun ud
 Kun 16 Aar tilfalde ej levet har endnu
 Den tid hun maate lade sit unge Liv og Blod
 Alen fordi hun gjorde sin Kjæreste imod

Ende på Visen
 Karl Simonsen

11

I Aaret hundre og Ellve vi skrev

I paa **Falske?** den gjerning han bedrev

For hvilket kom for Øxen sit Hove lade maa

For saadan Mord som dett er ej Pardon at faa

12

Det var en Hjertens jammer for denne unge mand

Hun laa i fire Dag og kunde ikke dø

Det kan enhver vel tænke at det stor sorgrig

Var for hendes Moder som hend baaret har

13

Hun var rød som en Rose saa dejlig saa hun ud

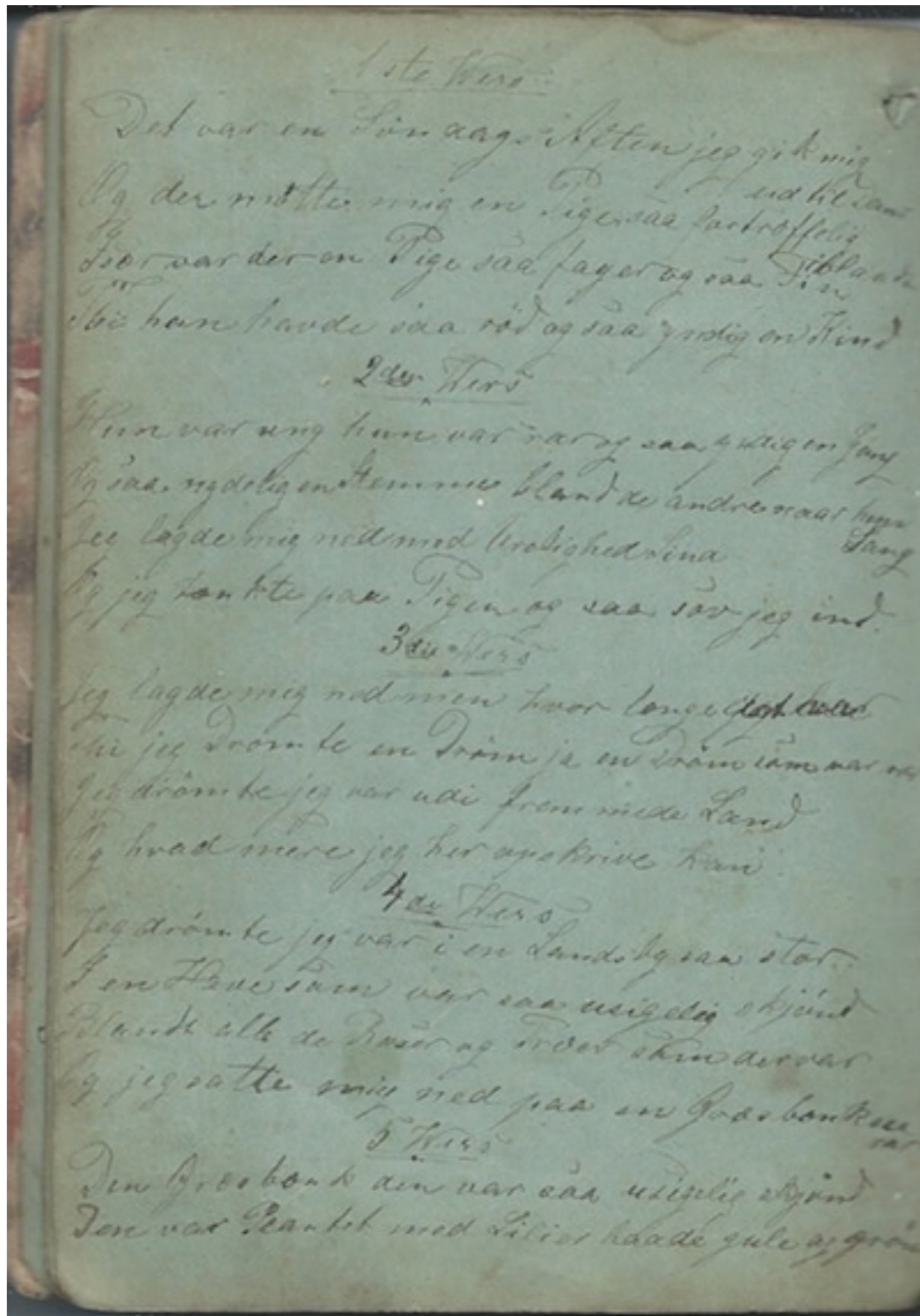
Kun 16 Aar tilfalde ej levet har endnu

Den tid hun maate lade sit unge Liv og Blod

Alen fordi hun gjorde sin Kjæreste imod

Ende på Visen

Karl Simonsen

1' ste wer

Det var en Søndag Aften jeg gik mig ud til dans
 Og der møtte mig en pige, saa fortræffelig iblandt
 Især var der en Pige saa fager og saa fin
 Thi hun havde saa rød og saa yndig en Kind

2' der wers

Hun var ung hun var rar og saa yndig engang
 Og saa nydelig en Stemme bland de andres naar hun Sang
 Jeg lagde mig ned med urolighed (i) Sind
 Og jeg tænkte paa Pigen og saa sov jeg ind

3' die wers

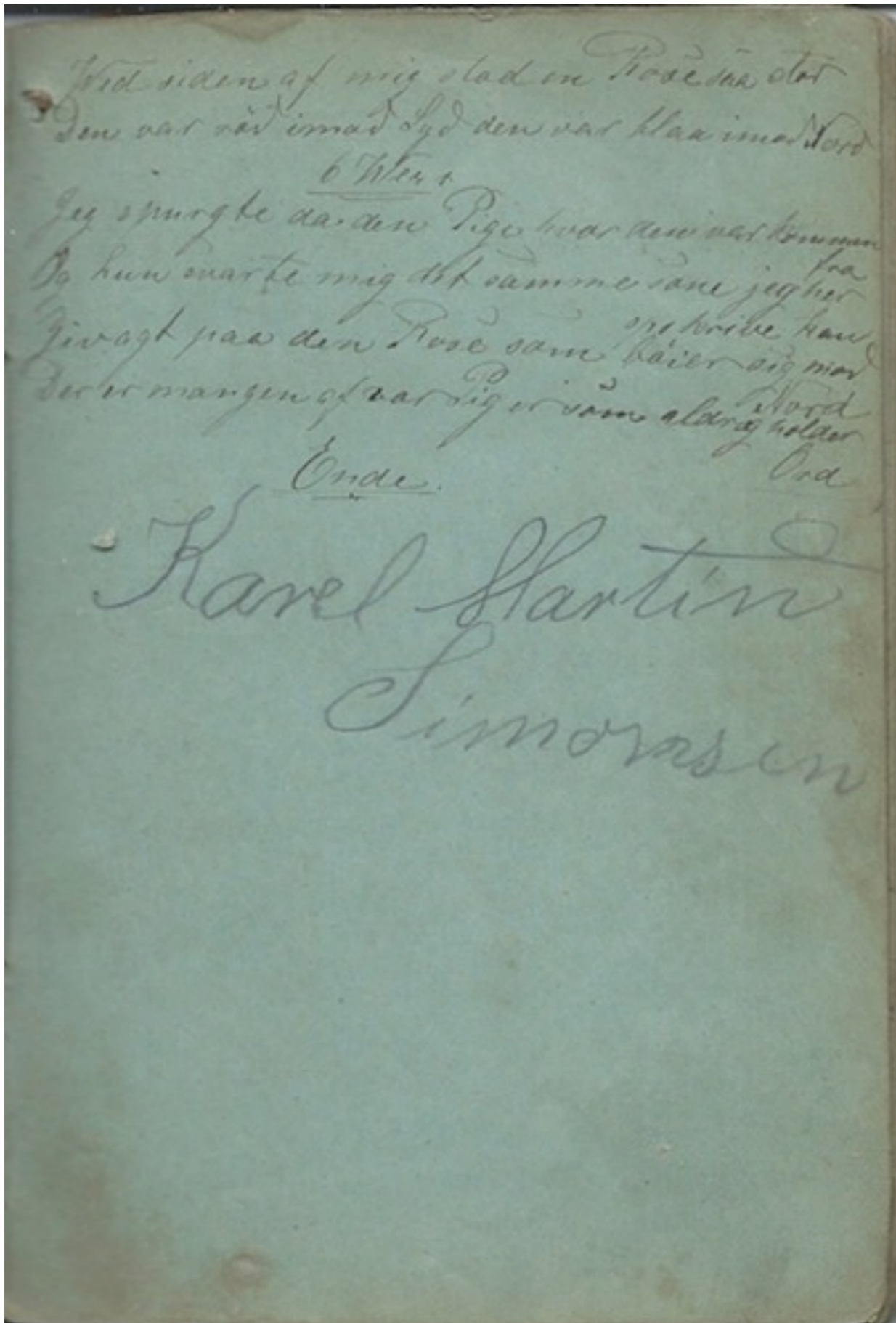
Jeg lagde mig ned men hvor længe det hva
 Thi jeg Drømte en Drøm ja en Drøm som var rar
 Jeg drømte jeg var udi fremmede Land
 Og hvad mere jeg her opskrive kan

4' die wers

Jeg drømte jeg var i en Landsby saa stor
 I en Have som var saa usigelig skjønd
 Blandt alle de Roser og Træer som var der
 Og jeg satte mig ned paa en Gadebænk saa rar

5 wers

Den Gadebænk den var saa usigelig skjønd
 Den var Pyntet med Lilier både gule og grøn

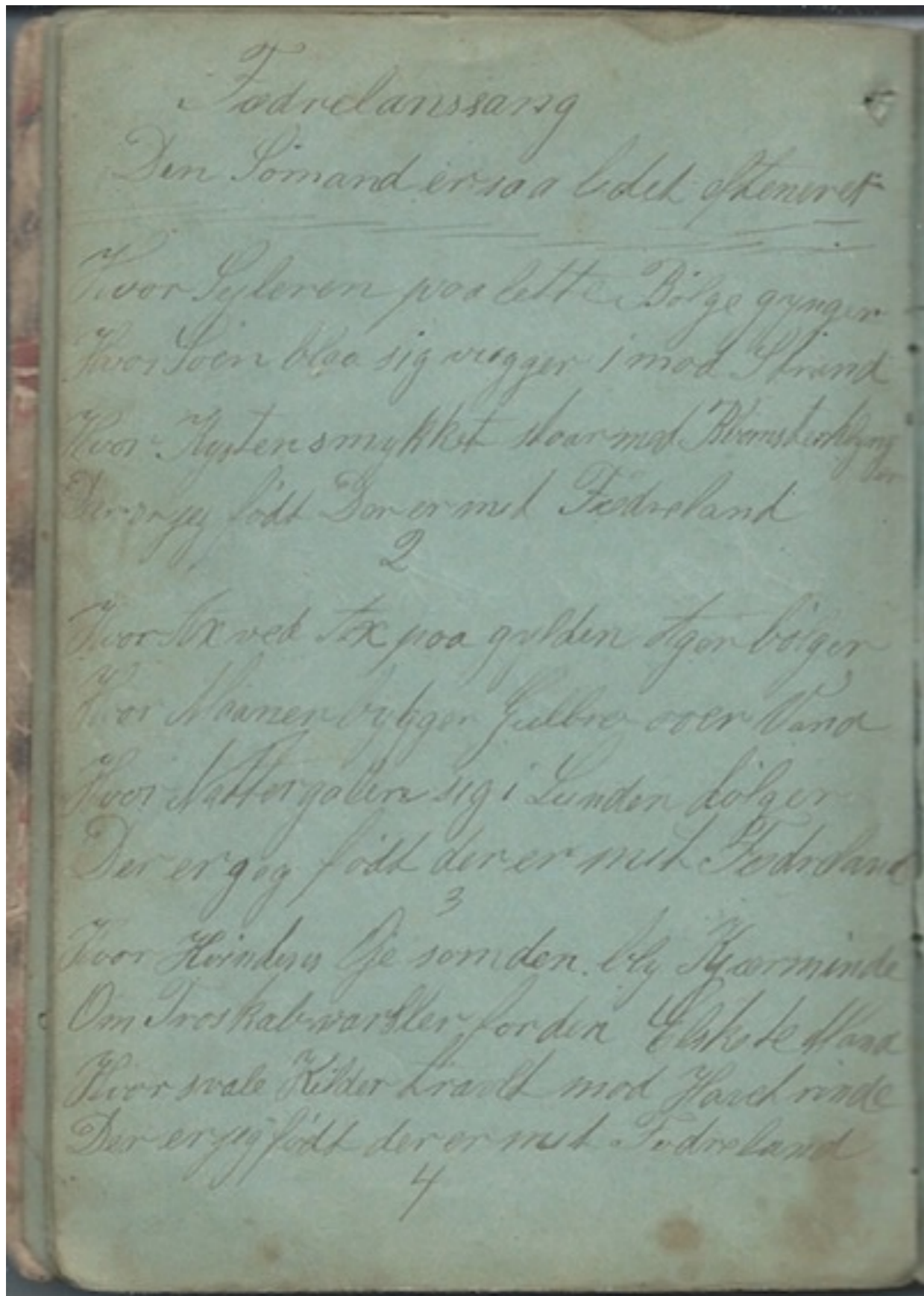

Ved siden af mig stod en Rose saa stor
 Den var rød imod Syd den var blaa imod Nord

6 wers
 Jeg spurgte da den Pige hvor den var kommen fra
 Og hun svarte mig det samme som jeg her opskrive kan
 Giv agt på den Rose som bøier sig mod Nord
 Der er mangen af vor Piger som aldrig holder Ord

Ende

Karl Martin Simonsen

Fædrelandsang

Den Sømand er saa lidet **øneret**

Hvor Sejleren paa lette bølger gynger
 Hvor Søen blaa sig vrigger imod Strand
 Hvor Kysten smykket staar med Blomsterklynger
 Der er jeg født der er mit Fædreland

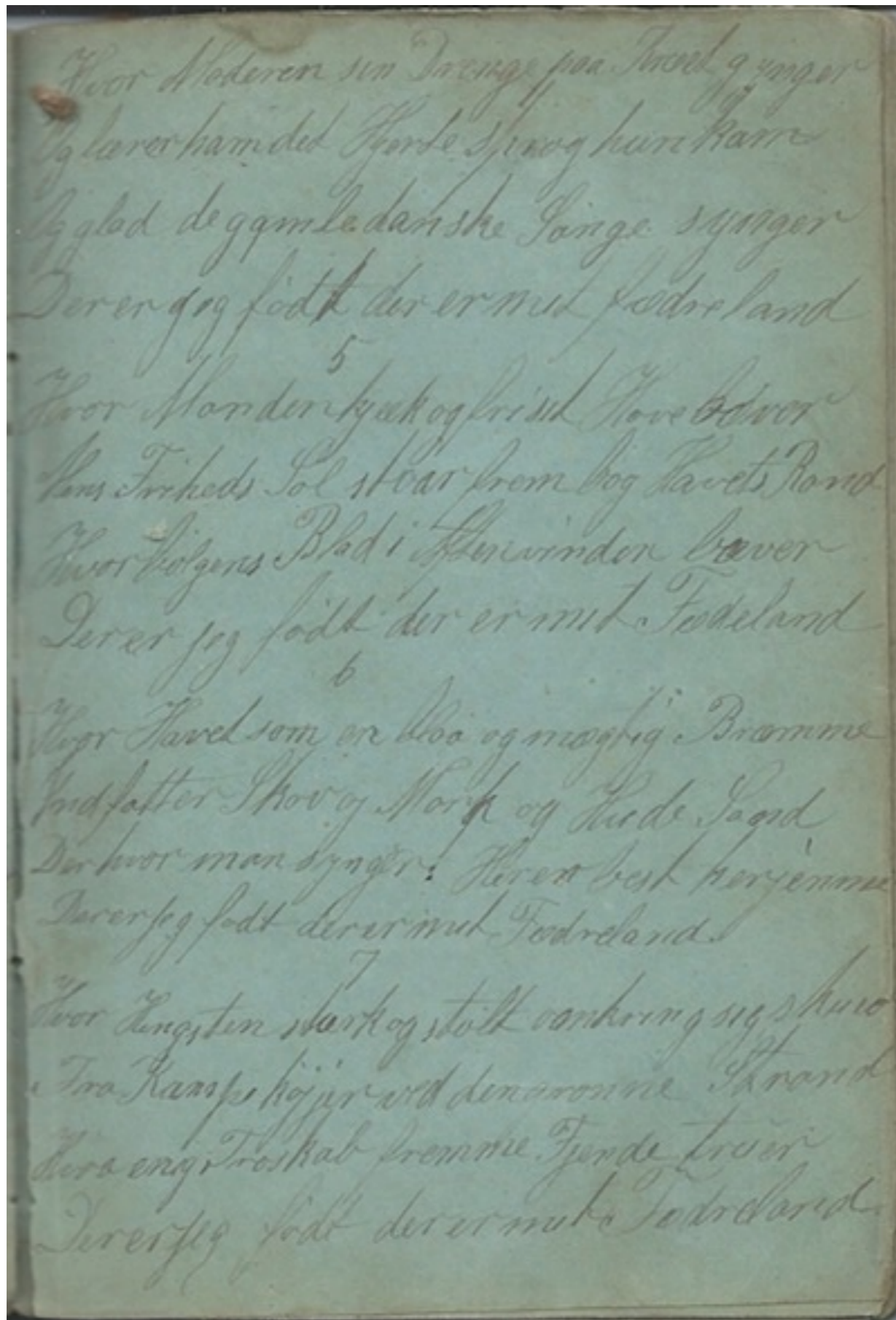
2

Hvor ax ved Ax paa gylden Ager bølger
 Hvor maanen bygger gulbro over Vand
 Hvor Nattergalen sig i Lunden dølger
 Der er jeg født der er mit Fædreland

3

Hvor Kvindens øje som den bly Kærminde
 Om Troskab varsler for den Elskede Mand
 Hvor svale Kilder travlt mod Hoved rinde
 Der er jeg født der er mit Fædreland

4

Hvor Moderen sin Dreng paa Knæet gynger
 Og lærer ham det Hjerter sprog hun kan
 Og glad de gamle Danske sange synger
 Der er jeg født der er mit Fædreland

5

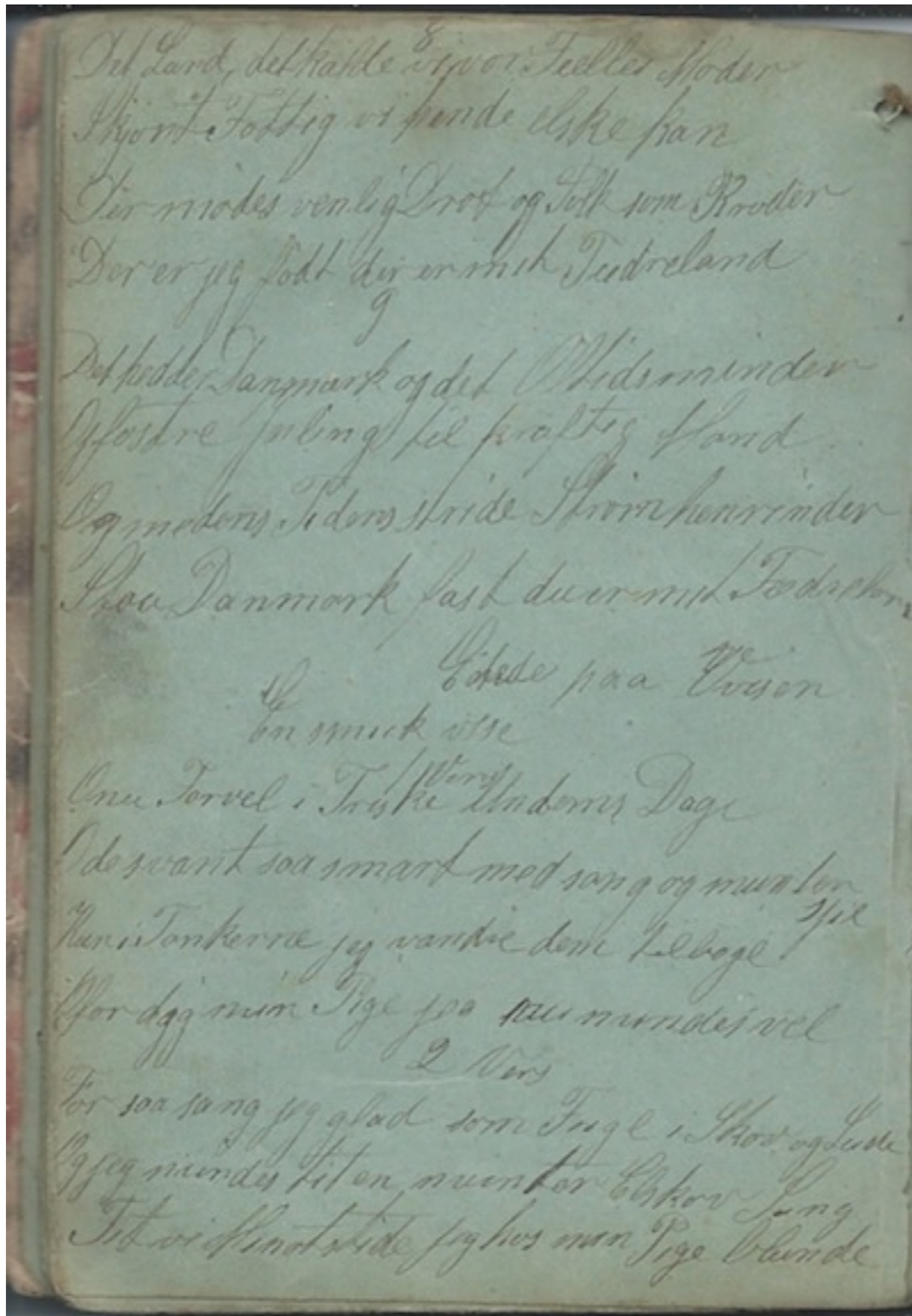
Hvor Mon den kjæk og frisk Hove ?????
 Mens Friheds Sol staar frem bag Havet
 Hvor Bølgens Blad i Aftensvinden bæver
 Der er jeg født der er mit Fædreland

6

Hvor Havet som en blaa og mægtig Bræmme
 Indfatter Skov og Mark og Hede Land
 Der hvor man synger: Her er best herjemme
 Der er jeg født der er mit Fædreland

7

Hvor Hingsten stærk og stolt omkring sig skuer
 Fra Kæmpe højer ved den grønne Strand
 Hvor eng Troskab fremme, Fjende truer
 Der er jeg født der er mit Fædreland

8

Det Land det kalde vi vor Fælles Moder
 Skjønd Fattig vi hende elske kan
 Der mødes venlig **D???** og Folk som Broder
 Der er jeg født der er mit Fædreland

9

Det hedder Danmark og det Oltidsminder
 Opfostre Ynling til kraftig mand
 Og medens Tidens stride Strøm henrinder
 Staa Danmark fast du er mit Fædreland

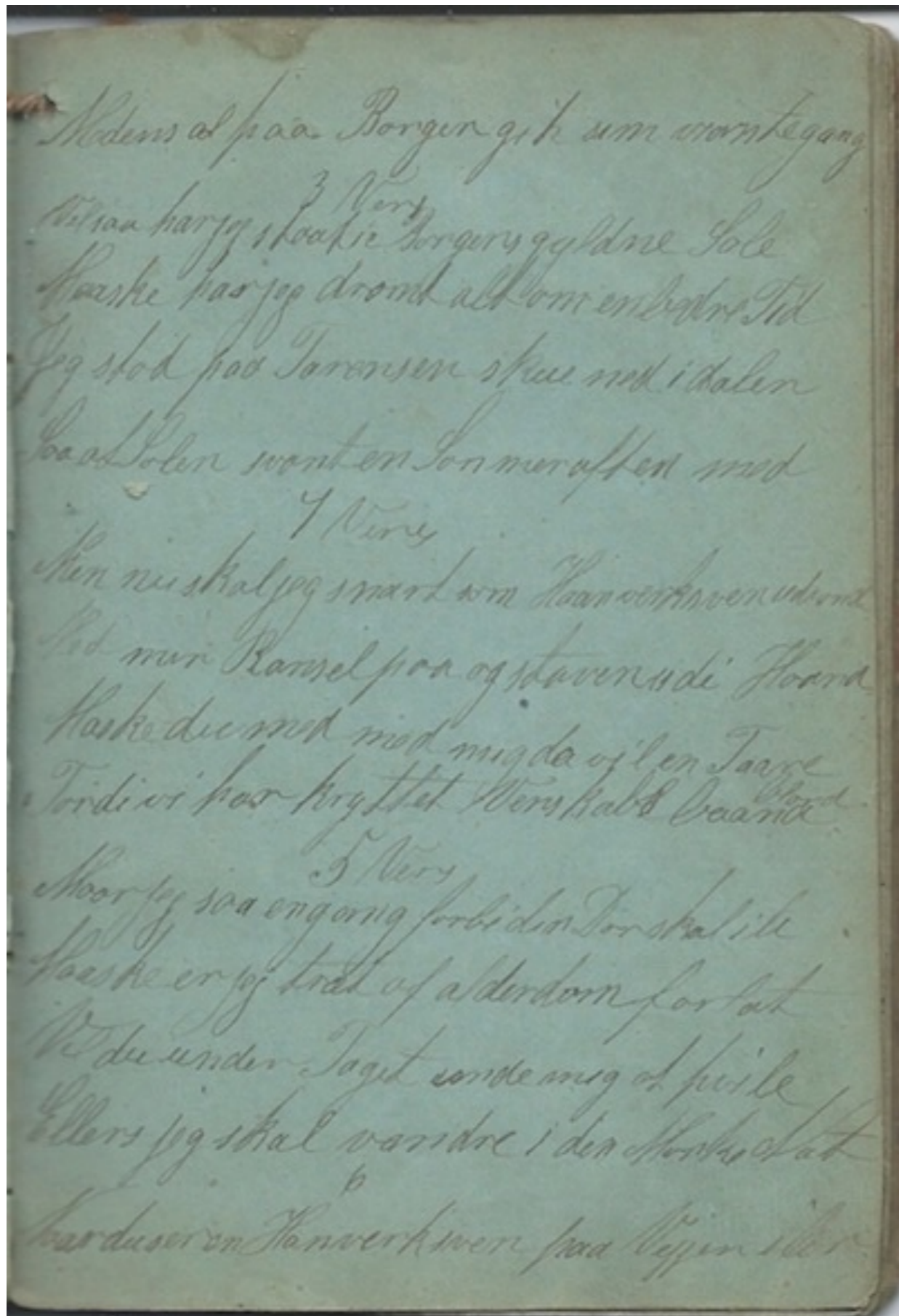
Ende på visen

En smuk vise

O nu Farvel i Tryke **[#25-1] Underns?** Dage
 Kun i O de svant saa smart med sang og munter spil
 Tankerne jeg vandre dem tilbage
 O for dig min Pige jeg nu mindes vel

2 Vers

For saa sang jeg glad som Fugl i Skov og Lunde
 Og jeg mindes til en munter Elskov Sang
 Tit vi aftenstide jeg hos min Pige blunde

Medens at paa Borgen gik sin vante gang

3 Vers

Vel saa har jeg staat i Borgens gyldne Sale
 Maaske har jeg drømt alt om en bedre tid
 Jeg stod på Tarensen [#26-1] skue ned i dalen
 Saa at Solen svant en Sommeraften med

4 Vers

Men nu skal jeg snart som Haanverksven [#26-2] udvandre
 Med min Ransel paa og staven i de Haand
 Maaske du med mig da vil en Taare ???
 Fordi vi har knyttet Venskabs baand

5 Vers

Naar jeg saa engang forbi din Dør skal ile
 Maaske er jeg træt af alderdom forlat
 Vil du under Taget sende mig at hvile
 Ellers jeg skal vandre i den Mørke Nat.

6

Naar du ser en Hanverksven [#26-2] paa Vejen iler

O da lad en taare dvale ned paa mig hen
 Maaſke er jeg død eller ogsaa meget lider
 Jeg har ingen Venner ſom kan trøſte mig
 Når jeg ſaa til bluns engang mit Øje lukker
 Og jeg lægger ned min trætte vandringsstav
 ? ſkal da Blomſter alt til en Fromme bluke (plukke?)
 Naar ej du min Pige planter paa min grav
 Jeg vil nu en ſnag til dig min Pige ſende
 Jeg vil ønske for at det maa gaa dig vel
 Alti Frisk og rask i hvor du dig henvender
 Og hvad jeg nu døje maa jeg føler Selv
 Ende
 Karl Martin Simonsen
 Gassum

O da lad en taare dvale ned paa mig hen
 Maaſke er jeg død eller ogsaa meget lider
 Jeg har ingen Venner ſom kan trøſte mig

7 Vers

Naar jeg ſaa til bluns engang mit Øje lukker
 Og jeg lægger ned min trætte vandringsstav
 ? ſkal da Blomſter alt til en Fromme bluke (plukke?)
 Naar ej du min Pige planter paa min grav

8 Vers

Jeg vil nu en ſnag til dig min Pige ſende
 Jeg vil ønske for at det maa gaa dig vel
 Alti Frisk og rask i hvor du dig henvender
 Og hvad jeg nu døje maa jeg føler Selv

Ende

Karl Martin Simonsen
 Gassum

En smuk Visé:
 En Sangful gyngge paa Lindekvist
 Se nu min Tøs byder jeg god Nat
 Farvel min Skat farvel min Skat
 I glasset er der ej mere en Sjat
 For du har drukket det meste
 Før var du yndig og mageløs
 Nu ser jeg nok du er fuld min Tøs
 Og nylig kaldte du mig en Fløs
 Derfor gonat Line Jensen
 11
 Jeg elsker dig som en sjelden Mønt
 Nu er det syndt du har begyndt
 At mangle Penge for du har skyndt
 Dig alt for meget med sølvet
 Og ved du hvad naar man saadan ser
 At der er ingen Moneter fler
 Saa maa man hen hvor din ?? ??
 Derfor god Nat Line Jensen

En smuk Visé

En Sangful gyngge paa Lindekvist

Se nu min Tøs byder jeg god Nat

Farvel min Skat farvel min Skat

I glasset er der ej mere en Sjat

For du har drukket det meste

Før var du yndig og mageløs

Nu ser jeg nok du er fuld min Tøs

Og nylig kaldte du mig en Fløs

Derfor gonat Line Jensen

2

Jeg elsker dig som en sjelden Mønt

Nu er det syndt du har begyndt

At mangle Penge for du har skyndt

Dig alt for meget med sølvet

Og ved du hvad naar man saadan ser

At der er ingen Moneter fler

Saa maa man hen hvor din ?? ??

Derfor god Nat Line Jensen

+ + +
 Du gik i forgaards med ham du ved
 Den fæle Smed den fæle Smed
 Jeg kjender til den Bilighed
 Og fler har du foruden
 I Aftes var du i Figaro
 Med ham Husaren ja du er god
 Jeg saa jer tydelig begge to
 Derfor god Nat Line Jensen
 + + + +
 I Lotteriet der vandt du godt
 Og var du blodt ej mer saa flodt
 Saa havde jeg meget mere faaet
 Og aldrig skulde jeg svigtet
 Jeg elske dig da du eje lidt
 Nu er der Tommas nu er vi kvit
 Nu er mit Hjærte atter fridt
 Derfor God Nat Line Jensen

3

Du gik i forgaards med ham du ved
 Den fæle Smed den fæle Smed
 Jeg kjender til den Bilighed
 Og fler har du foruden
 I Aftes var du i Figaro [# 29-1]
 Med ham Husaren ja du er god
 Jeg saa jer tydelig begge to
 Derfor god Nat Line Jensen

4

I Lotteriet der vandt du godt
 Og var du blodt ej mer saa flodt
 Saa havde jeg meget mere faaet
 Og aldrig skulde jeg svigtet
 Jeg elske dig da du eje lidt
 Nu er der Tommas nu er vi kvit
 Nu er mit Hjærte atter fridt
 Derfor God nat Line Jensen

++++
 I gaar sat du mine Buxer ud
 Og sendte Bud til Madam Rud
 Og solgte hende min Navneklud
 For 20 Rye og en Bojjer
 Du gaar for meget paa Bulevard
 Du gaar paa ?? for aabenbar
 Nu maa vi skilles den sag er klar
 Derfor Godnat Line Jensen

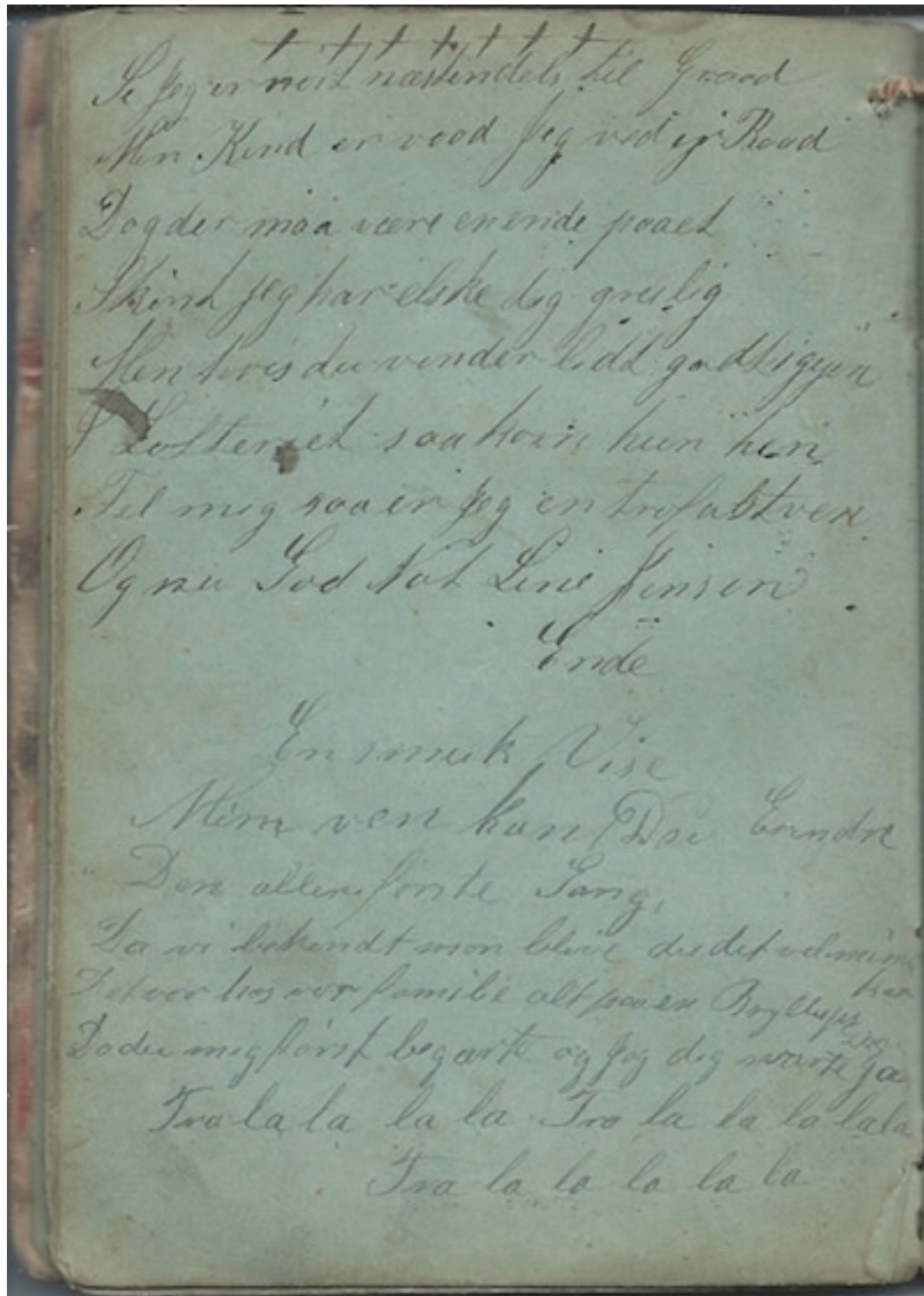
++++
 I dag gik du langs ad Vesterbro
 Med skæve Sko men du kan tro
 At den Maner den er inte go?
 Naar man vil være Dame
 Din Skomagger han gir ej mere kredit
 Det Tøj du har det er ikke dit
 Din S???hed den gaar al for vist?
 Derfor God Nat Line Jensen

5

I gaar sat du mine Buxer ud
 Og sendte Bud til Madam Rud
 Og solgte hende min Navneklud [# 30-1]
 For 20 Øre og en Rossin?
 Du gaar for meget paa Bulevard
 Du gaar paa ?? for aabenbar
 Nu maa vi skilles den sag er klar
 Derfor Godnat Line Jensen

6

I dag gik du langs ad Vesterbro
 Med skæve Sko men du kan tro
 At den Maner den er inte go?
 Naar man vil være Dame
 Din Skomagger han gir ej mere kredit
 Det Tøj du har det er ikke dit
 Din S???hed den gaar al for vist?
 Derfor God Nat Line Jensen

7

Se jeg er ?? næsten dels til Graad
 Min Kind er vaad jeg ved ej raad
 Dog der maa være en end paa et
 Skønd jeg har elske dig grulig
 Men hvis du vinder lidt godt i gjen
 I lotteriet saa kom kun hen
 Til mig saa er jeg en trofast ven
 Og nu God Nat Line Jensen
 Ende

En smuk Vise

1.

Min ven kan Du Erindre,
 Den allerførste Sang,
 Da vi bekendt man blive du det vel mindes kan
 Det var hos vor familie alt på en Bryllupsdag
 Da du mig først begærte og jeg dig svarte ja
 Tra la la la la Tra la la la la la
 Tra la la la la la

En Rejse jeg skal gøre alt ind til England
 Med min to ~~on~~ Brødre som bor paa Kristianshavn
 Og efter som vi sejlede var lystige i vort Sind
 Thi Gud han os velsignede alt med en føjlig Vind

Vi losse ud vor Ladning en anden tog vi ind
 Vi gav os til at sejle paa vejen Hjem igjen
 Og efter som vi sejlede alt efter Guds behag
 Saa naaede vi Hjemmet alt fjerde Jule Dag

Da Ankeret var falden og Sejlen var gjort fast
 Jeg sagde da til min Kaptain jeg går i land ned hast
 Jeg kan ej love længere jeg ser de Piger smaa
 Paa Kroen at spasere min Kjæreste jeg saa

Da jeg i land var kommen hun hilsede mig saa
 Hun sagde vær velkommen alt over bølgen blaa
 Hun sagde vær velkommen Hjem min allerbedste ven
 Jeg længe haver ventet dig udaf den Rejse Hjem

Da jeg nu havde været en 8 Dages Tid
 Hos denne lille Pige og saa min ven saa Fin

2.

En rejse jeg skal gøre alt ud til England
 Med min to **onde?** Brødre som bor paa Kristianshavn
 Og eftersom vi sejlede var lystige i vort Sind
 Thi Gud han os Velsignede alt med en føjlig Vind

3.

Vi losse ud vor ladning, en anden tog vi ind
 Vi gav os til at sejle paa vejen Hjem igjen
 Og efter som vi sejlede alt efter Guds behag
 Saa naaede vi Hjemmet alt fjerde Jule Dag

4.

Da Ankeret var falden og Sejlen var gjort fast
 Jeg sagde da til min Kaptain jeg går i land ned hast
 Jeg kan ej love længere jeg ser de Piger smaa
 Paa Kroen at spasere min Kjæreste jeg saa

5.

Da jeg i land var kommen hun hilsede mig saa
 Hun sagde vær velkommen alt over bølgen blaa
 Hun sagde vær velkommen Hjem min allerbedste ven
 Jeg længe haver ventet dig udaf den Rejse Hjem

6.

Da jeg nu havde været en 8 Dages Tid
 Hos denne lille Pige og saa min ven saa Fin

Føren at jeg strags merkede hun var mod mig utro
Hun deledde sit hjerte og gav det hen til to

7.

Det var en aften Sildig alt ud ved MidnatsTid
Jeg gik mig ud spaser alt i den grønne Lund
Der fik jeg først at mærke en Holansk Løjtnant
Der til min Pige bejlede og hun ham svarte ja

8.

Men du skal ikke spørge at jeg skal sørge mer
Nej jeg vil lystig være det skal du faa at se
Thi jeg vil daglig Drikke godt Øl og Brendevin
Min kjærlig skal svinge alt til en anden Pige
Fin

Ende Visen Trala

En Kjerehed vise

Nu hejses flaget Kliver [#33-1] sig spender
Far vel min Brud farvel jeg snar afsted
Til Fjerne land hvor Solens stråler brender
Til Orlov vinkker vimplen Jeg skal med

2

Og pigen græd og hulkkede ja mere
Vi ses Vi ses måske før du det tro
Langt hellere vil jeg Døden rolig kaare

Føren at jeg strags merkede hun var mod mig
hvor deledde sit hjerte og gav det hen til to

Det var en aften Sildig alt ud ved MidnatsTid
Jeg gik mig ud spaser alt i den grønne Lund
Der fik jeg først at mærke en Holansk Løjtnant
Der til min Pige bejlede og hun ham svarte ja

Men du skal ikke spørge at jeg skal sørge mer
Nej jeg vil lystig være det skal du faa at se
Thi jeg vil daglig Drikke godt Øl og Brendevin
Min Kjærlig skal svinge alt til en anden Pige
Fin
Ende Visen Trala

Nu hejses flaget Kliver sig spender
Far vel min Brud farvel jeg snar afsted
Til Fjerne land hvor Solens stråler brender
Til Orlov vinkker vimplen Jeg skal med

Og Pigen græd og hulkkede ja mere
Vi ses Vi ses måske før du det tro
Langt hellere vil jeg Døden rolig kaare

En være ene mens du er ombor
 #
 Farvel han rev sig løs og bort hun iler
 Da stod han snart paa Orlovs Mandens Dek
 3 Dage efter Morgen Solen smiler
 Da hen ad Bølgen Skuden Stævner Kæk
 #
 Den Sømmand stod i sørgelige Tanker
 Da hørtes Raabet hjælp o hjælp Ombor
 Kaptainens Søn har mistet haabets Anker
 Han faldt i Vandet lød det rædsels Ord
 #
 Oog alle stirrer ud i vilden Bølge
 Skræk Fængsler alle paa det store Skib
 Derfor den Sømmand op ka jeg vil følge
 I Døden eller frelse kom hans Liv
 #
 Og rask fra Både sprang den flinke Svømmer
 Hel fulgte ham han redte Sønnens Liv
 Hav tog Kaptainens Hjerte Overstrømmen
 Du brave Sømmand kom mig Haanden giv

En være ene mens du er ombor

3

Farvel han rev sig løs og bort hun iler
 Da stod han snart paa Orlovs Mandens Dek
 3 Dage efter Morgen Solen smiler
 Da hen ad Bølgen Skuden Stævner Kæk

4

Den Sømmand stod i sørgelige Tanker
 Da hørtes Raabet hjælp o hjælp Ombor
 Kaptainens Søn har mistet haabets Anker
 Han faldt i Vandet lød det rædsels Ord

5

Oog alle stirrer ud i vilden bølge
 Skræk Fængsler alle paa det store Skib
 Derfor den Sømmand op ka jeg vil følge
 I Døden eller frelse kom hans Liv

6

Og rask fra Både sprang den flinke Svømmer
 Hel fulgte ham han redte Sønnens Liv
 Hav tog Kaptainens Hjerte Overstrømmen
 Du brave Sømmand kom mig Haanden giv

 Ei skal jeg glemme nu Takken naar vi
 Big skal den Vor Belønning som du faar ^{lande}
 Kæk er du det skal hver en Sømand sande
 Belønnes skald du naar vi Hjemmet naar

 Den næste Dag paa Dækket ser man træder
 En ung Matros som ingen kjendtes ved
 Kaptainen spørger hvor kom du tilstede
 Du unge Bol kom og giv mig lidet Besked

 Den Sømand Rødmer ligesom en Pige
 Men ^{da} Matrosen ser hans Ansigts Træk
 Soa blev hun næsten Tegnings Bleg tillige
 Og næsten segner han til Jord af skræk

10
 Det var hans kjære hemmelig hund fulgte
 I Skibets Last sin Elsker og sin Ven
 Sit Kønd hun skjunder Sømands Klædning Dulte
 Og vilde følge ham paa Havet hen.

7

Ei skal jeg glemme Takken naar vi lande
 Big skal den Vor Belønning som du faar
 Kæk er du det skal hver en Sømand sande
 Belønnes skald du naar vi Hjemmet naar

8

Den næste Dag på Dækket ser man træder
 En ung Matros som ingen kjendtes ved
 Kaptainen spørger hvor kom du tilstede
 Du unge Bol kom og giv mig lidet Besked

9

Den Sømand Rødmer ligesom en Pige
 Men da Matrosen ser hans Ansigts Træk
 Saa blev han næsten Lignings Bleg tillige
 Og næsten segner han til Jord af skræk

10

Det var hans kjære hemmelig hund fulgte
 I Skibets Last sin Elsker og sin Ven
 Sit Kønd hun skjunder Sømands Klædning Dulte
 Og vilde følge ham paa Havet hen.

11
 Kaptejnens skarpe blik paa hende hviler
 Er du en Mand han spørger mørk og Vred
 Hvad vil du her følg med min Pige Smiler
 Og følger roligt ham i Skibet ned

12
 Lidt efter paa Matrosen højt han Raaber
 Han føler Skelven lød det haarde Bud
 Han venter straf paa Naade ej han haaber
 Kaptajnen spørger sig er det din Brud

13
 Jo Her Kaptejn var svaret saa han siger
 Skjøndt han ej viste hun var her Ombord
 Dog hvem kan passe paa de pokkers Piger
 Dog haar en straffen streng er Lovens Ord

14
 Ej maa Ombord der findes Nogen Kvinde
 Haart maa den straffes som tog hende med
 Dog skal jeg aldrig glemme nogen sinde
 Din raske Daad og jeg er ikke Vred

11

Kaptainens skarpe blik paa hende hviler
 Er du en Mand han spørger mørk og Vred
 Hvad vil du her følg med min Pige Smiler
 Og følger roligt ham i Skibet ned

12

Lidt efter paa Matrosen højt han Raaber
 Han føler Skelven lød det haarde Bud
 Han venter straf paa Naade ej han haaber
 Kaptajnen spørger sig er det din Brud

13

Jo Her Kaptejn var svaret saa han siger
 Skjøndt han ej viste hun var her Ombord
 Dog hvem kan passe paa de pokkers piger
 Dog haar er straffen streng er Lovens Ord

14

Ej maa Ombord der findes Nogen Kvinde
 Haart maa den straffes som tog hende med
 Dog skal jeg aldrig glemme nogen sinde
 Din raske Daad og jeg er ikke Vred

15 #
 Hun elsker dig er Trofast og en Kone
 Er vi saa meget vær som Kjærlighed
 En Søn Du gav mig jeg Gir dig en Kone
 Du Tesmenteret Blir det næste Sted

16 #
 Vil vel ei Skilles jeg vel Laane Gør
 Til snakkeds Røst og Skjænke dig Desmed
 En lille Brik alt Som du Solen kan vise
 Der kan du altid ha Din Kone med

17 #
 Paa knæ den Sømand sang med Tak og glæde
 Ved Postens Blev de Tvend Sat i Land
 De gifted dem og jeg var selv Tilstede
 Han Før Skibet hun er Bestemand
 ende på visen

Karl. Martin Simonsen
 Hvedsten 1888

15

Hun elsker dig er Trofast og en Kone
 Er vi saa meget vær som Kjærlighed
 En Søn Du gav mig jeg Gir dig en Kone
 Du Tesmenteret Blir det næste Sted

16

N?? vel ei Skilles jeg vel laane ???
 Til snakkeds??? Røst og Skjænke dig Desmed
 En lille Brik alt Som du Solen kan vise
 Der kan du altid ha din Kone med

17

Paa knæ den Sømand sang med Tak og glæde
 Ved Pos????os Blev de Tvend Sat i Land
 De gifted dem og jeg var selv Tilstede
 Han Før Skibet hun er Bestemand.

ende på visen

Karl Martin Simonsen

Hvedsten 1888?

En smuk vise

1.

Det var en Aften jeg tænkte blot
 At gå en Tur paa Østergade
 Jeg var saa nydelig og saa Flot
 Jeg lugtede af fien Pomade
 Ja alle Damer som gik forbi mig
 De smilte vaer forlibte i mig
 Jeg var saa glad Jeg var saa glad

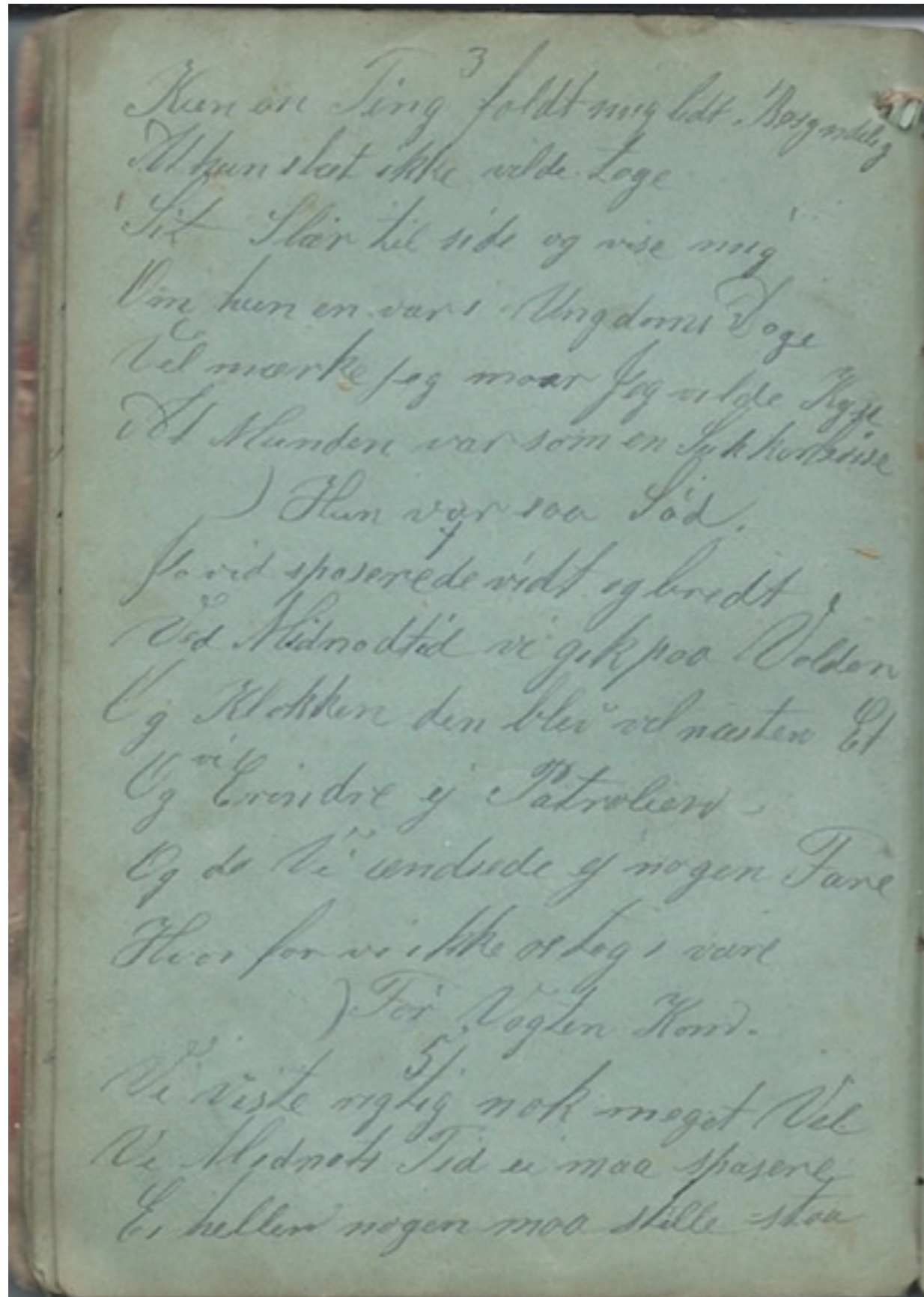
2.

Blandt andet kom der ogsaa en
 Med Hvide Strømper og med Hat paa
 Og jeg som sværmer for hvide Ben
 Jeg tænkte Hende skal Du ha fadt paa
 Jeg gik da hen littede med Hatten
 Og strax jeg havde paa Hovedet satten
 Hun tog min Arm

En smuk vise

Det var en Aften jeg tænkte blot
 At gå en Tur paa Østergade
 Jeg var saa nydelig og saa Flot
 Jeg lugtede af fien Pomade
 Ja alle Damer som gik forbi mig
 De smilte vaer forlibte i mig
 Jeg var saa glad Jeg var saa glad

Blandt andet kom der ogsaa en
 Med Hvide Strømper og med Hat paa
 Og jeg som sværmer for hvide Ben
 Jeg tænkte Hende skal Du ha fadt paa
 Jeg gik da hen littede med Hatten
 Og strax jeg havde paa Hovedet satten
 Hun tog min Arm

3

Kun en Ting faldt mig lidt besynderlig
 At hun slet ikke vilde tage
 Sit Slør til side og vise mig
 Om hun er var i Ungdoms Dage
 Vel mærke jeg naar jeg vilde Kysse
 At munden var som en Sukkerbøsse
 Hun var saa Sød

4

Forvid spaserede vidt og bredt
 Ved Midnattid vi gik paa Volden
 Og Klokken den blev vel næsten Et
 Og vi Erindre ej Patrolien
 Og da Vi ændsede ej nogen Fare
 Hvorfor vi os ikke tog i vare
 Før Vagten kom

5

Vi Viste rigtig nok meget Vel
 Vi Midnats Tid ei maa Spadsere
 Ei heller nogen maa stille staa

Og vidre straffes endnu mere
 Vi satte os paa en Bænk deroppe
 I læ af dejlige Træers Toppe
 Det var saa rart

Og vidre straffes endnu Mere
 Vi satte os paa en Bænk derope
 I læ af dejlige Træers Toppe
 Det var saa rart

6

Men Jeg blev rigtig nok lidt Konfus
 Da vi til Vagt blev Transpoterte
 Og vi kom ind i et Skilderhus
 Hvor Klæderne blev rendt Spolerte
 Ja vi kom ind blandt de raa Soldater
 Som gjorde af os kun støj og Latter
 Til Spot og skam

7

Ja Korporalen han talte saa
 Vilde gi Brendevin herude
 Saa kan de gjerne faa Lov at gaa
 Med Deres Dejlige Veninde
 Men først maa Sløret dog lit til side

Men Jeg blev rigtig nok lidt Konfus
 Da vi til Vagt blev Transpoterte
 Og vi kom ind i et Skilderhus
 Hvor Klæderne blev rendt Spolerte
~~Ja vi kom ind i et Skilderhus~~
 Ja vi kom ind blandt de raa Soldater
 Som gjorde af os kun støj og Latter
 Til Spot og skam.
 Ja Korporalen han talte saa
 Vilde gi Brendevin herude
 Saa kan de gjerne faa Lov at gaa
 Med Deres Dejlige Veninde
 Men først maa Sløret dog lit til side

For jeg vil ellers nok hae at vide
 Hvem Damen er.
 Jeg svarte Jaa for os begge to
 Var det måske ei ganske dejlig
 Hvad brød jeg mig vel om hendes Ære
 Naar jeg det kan for min Lise Dølge
 Og saa forresten helst at følge
 Min Dame Hjem
 Men jeg blev rigtig nok lidt Sjalu
 En Ørefigen Hun mig giver
 Jeg stod og stirre de andre fniste
 Om hvem jeg drømte det var mon
 Min Kjæreste Lise
 Ja det blev lyst da vi gik Hjem
 Og hun slog op ja det er ligefrem
 Man ved jo nok at det er forsorent
 At gaa på Træk naar man er Forlovet
 Der skaa Dyrt Ja Fandens Dyrt

For jeg vil ellers nok hae at vide
 Hvem Damen er.

8

Jeg svarte Jaa for os begge to
 Var det måske ei ganske dejlig
 Hvad brød Jeg mig vel om hendes Ære
 Naar Jeg det kan for min Lise Dølge
 Og saa for resten helst at følge
 Min Dame Hjem

9

Men jeg blev rigtig nok lidt Sjalu [# 41-1]
 En Ørefigen Hun mig giver
 Jeg stod og stirre de andre fniste
 Om hvem jeg drømte det var mon
 Min Kjæreste Lise

10

Ja det blev lyst da vi gik Hjem
 Og hun slog op ja det er ligefrem
 Man ved jo nok at det er forsorent [# 41-2]
 At gaa på Træk naar man er Forlovet
 Der skaa Dyrt Ja Fandens Dyrt

NOTER

04-1: ”Jeg vandrer ved søen (i stille aftenstund)” er en skillingsvise.

07-1: Blyhat: rus, beruselse:

Ordbog over det danske sprog. Historisk ordbog:

(jf. nt. bliehot; jf. ogs. Hat; dagl., spøg.) rus; især i udtr. somhave, faa en blyhat (paa) olgn., være, blive beruset.

Kalder du nu din Begeistring en Rus . . en Blyhat.Ing.EF. VII.76. nu maa De ikke blive bange naar De seer mig med en Blyhat.Oversk.II.235. *Og hvem der har en Blyhat faa't, | har nok for næste Dag.Ploug.I.26. Hostr.SD.I. 133.

Gadeordb.1.

Kilde: www.ordnet.dk/ods

07-2: Stikke til stråmanden:

At stikke til stråmand var for jævne danskere en fastelavnsforøjelse, der latterliggjorde fyrster og herremænd, idet ridderturneringer jo oprindeligt netop var deres forret. Her blev en figur, lavet af halm og iklædt noget gammelt tøj anbragt på en stang. De udklædte ryttere skulle så med en stang eller et spyd stikke til stråmanden.

Der stikkes til stråmanden (Illustreret Tidende 1860).

<http://blog.dengamleby.dk/julehistorier/tag/at-stikke-til-stramand/>

11-1: slug: Stærk vind

(stærk) vindstrømning (fx. gennem en port, en skorsten, ml. bygninger olgn.); trækvind; vindstød. de fik Sluget i Ansigtet. ZakNiels.Maagen.176. der stod et Slug af Vind og Regnstænk mellem Længerne. sa.GV.85. (motorcyklisten) skal have Hovedet nøgent mod Vinden, han skal mærke Sluget og Farten. MartinAHans.NO. 172. Feilb. UfF. jf.: *Firspringet, Bumpene paa Enden, det koldeLuftslug om (rytterens) Øren og Haar. JVJens.Di.84.

Kilde: www.ordnet.dk/ods

12-1: Vanker: går.

(jf. vankesere) bevæge sig under gang, gaa, vandre.

Kilde:www.ordnet.dk/ods

14-1: mone: monne = måtte.

15-1: danske gutter blå: danske soldater, refererer til uniformens farve.

16-1: slingeler: slyngler

25-1: Trygge

26-1: Terrassen ?

26-2: Håndværkssvend

29-1: Figaro: Beværtning på Vesterbrogade i København.

<http://www.blach.minisite.dk/Beværtningstiliv-i-det-gamle-København>

30-1: Navneklud:

navneklud, broderet mønstersamling, udført fra 1500-t. i Europa. Motiverne er alfabeter og talrækker til brug for mærkning af linned samt forskellige former for borter og religiøse og verdslige symboler, som blev kopieret fra trykte mønsterbøger.

Navneklude var tillige læreklude for unge piger fra højere samfundslag; de er ofte dateret og forsynet med pigens navn eller initialer og med hendes aner. Kludene er syet med silke, uld eller hørgarn på lærredsvævet uld, hør eller bomuld.

De tidlige eksempler viser mange forskellige teknikker; senere bliver korssting de mest almindelige sting, og navnekludene afspejler tidens formsprog. I Danmark blev de især syet fra ca. 1700, fra omkring 1800 som led i skolernes håndarbejdsundervisning. Bogstaver og tal blev de fremherskende motiver, og fra ca. 1850 overtog masseproducerede broderimønstre navnekludens rolle som forlæg. De udførtes endnu nogle årtier som læreklude og oplever i slutningen af 1900-t. en renæssance som slægtstavler til dåbsgaver o.l.

33-1: Kliver = Klyver

Trekantet forsejl (stagsejl), der hejses fra klyverbommen (et rundholt, lagt paa bovsprydet) op mod toppen af fokkemasten (jf. Ballon-, Binnen-, Boven-, Daglig-, Stormklyver samt flyvende klyver u. flyve 2.2). SøLex. (1808).

Kilde: www.ordnet.dk/ods

41-1: Sjalu = jaloux

41-2: Forsoren:

Dagl.) om (mands)person ell. hans væsen, tale og manerer: som viser en vis sorgløs, gemytlig raskhed, en noget respektløs friskfyragtighed olgn.; rask paa det; synftig. hans Manerer . . vare lidt forsorne. CBernh.IX.35. saadan en rigtig opbyggelig, forsoren Smedefamilie, der endnu ikke har glemt at nyde Minuttet. Hostr.G.69. (et) kækt og brovtende, barokt og forsorent Væsen. JLange.I.18. hans ellers saa blege Ansigt blussede; han saa' ligefrem forsoren ud.Drachm.VT.161. vi kunde ogsaa stable en hel Del forsoren Gemytlighed paa Benene og gik udadtil for at være muntre Fyre. AndNx.DB.113. m. hentydning til bet. 1: Den glade, evig forsorne Svends Rolle, som han tidligere havde spillet. Schand.SF.268. sa.TF.II.103. jf.: (sangerindernes stemmer) var overanstrengte (og) klang af desperatForsorenhed. JVJens. D.127. som adv. *Med Sablen klirrende mod Sporen, | Snurbarten sort, Kasketten sat forsoren. Aarestr.361.Hatten sad en Smule forsorent ned i Panden. Tandr.R.7.

Kilde: www.ordnet.dk/ods

Viserne

I det følgende vise-teksterne afskrevet sammenhængende.

En Smuk Vise

1 Vers

I natten Stille lød Skrig og Klage
og Ekko kastede højd tilbage
de vilde Hyl som i Huset lød
hvor Konen nylig saa brat var død

2 Vers

Med Ræsel hørte derpaa man bange
det lød som sad under Jord en Fange
Man mumle om en ulykkelig
Hver dag blev mere uhyggelig

3 Vers

Til Hospitalet man sig henvendte
Og strax til Huset man Marskal sente
Paa Loftet gik mandens mart man saa
Et Vesen som i en Kasse laa

4 Vers

Af Snavs og Utøj omtrent forgaet
Og da man nu havde Vesnet fundet
Saa blev man hurtig paa Tingen klar
Et nøgen menneske jo det var.

5 Vers

Med Haar til Hoften med Negle lange
Helt snoede og man blev ganske bange
Med Hyl og Hvæsen han mødte Hver
som turde vove at komme nær.

6 Vers

Til Sygehuset man Manden kjørte
I Bad man hurtigt den arme førte
men Øjet taalte ej Dagens Lys
den arme henfald i Skrig og Gys.

7 Vers

Det bad han kom i blev sort som Tjære
for Utøj kunde man krop der være
Han kan ej tale, han kan ej se
Han kan kun hyle i Skræk og Ved

8 Vers

I Dagevis Kassen var han et Fængsel
mon ej til frihed gik tidt hans længsel
Kun ?? er hans alders Tid
men han er ikke i Sindet blid.

9 Vers

Nu faar han Føde nu faar han Pleje
forunderlige ere Herrens Veje
Engang man Lys vel i Sagen faar
Naar til sin Helbred han atter naar.

En Smuk Vise

Melodi: Jeg vandre ved søen

O Pige græd dog ikke saae
Vi skilles maa forvist
Skal mer ej her vi mødes saa
Vil vi dog mødes hist.

2

Hvor Stjernerne de skinner smukt
Hvor Maanen bleg opstaa
Naar Natten har hvort Øje lukt
Naar Dagen den bortgaar

3

Men jag da nu de Taarer væk
Vis mig dit klare Blik
Og svæv dog ikke saa i Skræk
Derfor jo bedre gik

4

Saa følg dog med mig til Strand
Og der skal du se til
En Skude der med Guds Bistand
Nok Stormen trorse vil

5

Se saa Farvel og bed til gud
Saa beder jeg for dig
Men nu maa jeg paa Søen ud
O græd dog ej for mig

6

Thi kommer jeg igjen og hør
At du har grædt for mig
Saa faar du og som det sig bør
Et Kys ja måske ti.

7

Saa fører jeg dig som min Brud
Til Kirkens Alter hen
Og der skal du saa takke Gud
Ved Siden af din Ven

8

Og nu Farvel for siste gang
Jeg afsked med dig taer
Saa beder jeg dig husk den Sang
Som Hjertet tolket har

En Fastelavns Vise

Nu er det atter Fastelavn
Er du med paa den
Nu glemmes Vinter Slid og Savn
Er du med = Er du med paa den
Med Evig Grin skal Dagen gaa
Er du med paa den
En lille Blyhat faar vi paa [07-1]
Er du med er du med paa den

2
Fra Morgenstund naturligvis
Er du med paa den
Skal Pigebørnene ha Ris
Er du med er du med paa den
Ved Aften skal de ha en Dans
Er du med paa den
For her er Tøse nok til Mands
Er du med er du med paa den

3
Af Tønden skal vi Katten slaa
Er du med paa den
Og stikke til en Mand af straa [07-2]
Er du med er du med paa den
Vi pynter os som vi kan best

Er du med paa den
For FASTERLAVN er Glædens Fest
Er du med er du med paa den

4
Og Boller vanker der ja vel
Er du med paa den
Og hvem der kan skal gjøre Spræl
Er du med er du med paa den
Vi svinger Glasset med Humør
Er du med paa den
Af Sangen bliver Halsen tør
Er du med er du med paa den

5
Vi løbe munter Byen om
Er du med paa den
Og gjøre grin du ligesom
Er du med er du med paa den
Bag Ruder kigger Pigen ud
Er du med paa den
Først Dans saa Frier og saa Brud
Er du med er du med paa den

6

Kom giv mig Haanden søde Ven

Er du med paa den

Nu gaa nu gaa det godt igjen

Er du med er du med paa den

Hurra for Fastelavn Hurra

Er du med paa den

En lystig uge skal vi ha

Er du med er du med paa den

7

Ja hæng med Næbet hvem der vil

Er du med paa den

Vi morer os med Sang og Spil

Er du med er du med paa den

Vi trykker Pigen i vor Favn

Er du med paa den

Hurra og glædelig Fastelavn

Er du med er du med paa den

Pinse Vise

En Smuk Vise

1

Til Pinse naar Skoven blier rigtig Grøn, Så maa vi
Derud hver Bondesøn.
For saadan er Moden hertil lans, At svinge de Piger i lysttig
Dans Tralalala

2

Der saa jeg en Pige siste Aar
Og gid hun var der igjen i Aar
For Alle og Hver hun var til fals
Jeg fik hende dog til en Vinervals

3

I Ansigtet var hun saa smuk og trin
Og rød og dejlig var hendes Kind
Og aldrig kjønnere Krop jeg saa
En ternet Kjole havde hun paa
Den Pinse den kommer saa
Sent i aar, den vistnok galt
I Almanakken staar
Saa længe det være med
Storm og slug [11-1], mon Skoven
dog aldrig vil springe ud

4

Hver morgen naar
Jeg til mit arbejde gaa, Jeg ser
Hvorledes at Skoven staar
Hver eneste aften naar
Jeg kommer hjem da tager
Jeg Almanakken frem
Og kommer saa engang den gode tid
saa maa jeg pynte mig ret med ?
og træffer jeg saa paa min egen Tøs
Ja saa skal valsen gaa rigtig Løs

Oh Danmark

O Danmark O Danmark du skønne
lille Land, Du er i mine Tanker
hvorhen ved fremmed Strand
Jeg end i Verden vanker [12-1] og hvor jeg farer hen
En Stemme i mig hvisker Nu maa du
Hjem igjen

2 Vers

Du lille Plet i Norden hvor Bøgene
De gro Hvor Nattergalen sjunger
Og Lærkens Trille slaar. Hvor
Kløvermarken dufte og Kornet
Frodig staar, Nej du er dog den
Skjønneste Plet paa denne Jord

3 Vers

Der hvor min kjære Moder mig vugge
Paa sit Skjød, Der hvor som Barn
Jeg lege i Skov og grønne Lund
Og hørte Bekkens Rislen og Bølgens
Hule Sang

4 Vers

Vel har du ikke Ranker Du
lille Danebro. Ej heller har du
Palmer men dog din skønne Strand
Bekranse af din dejlige Bøgeskov saa
Grønd Ja hvor du er da lyklig
du Bøgelandes Jord.

5 Vers

Men ak jeg sagde lykkelig hvor
dan kan det gaa til naar Tyskerne
med Vold os vort Land frarøve vil
Og træde ned vor Fane vort gamle
Danebrog Hvormed vor Fremtis
Helte saa glad i Striden Drog.

6 Vers

Dog det skal ikke ske nej for vil
vi alle dø en(d) se vort gamle
Danmark skal blive stedt i Nød
Nej vi gaa frem mod Fjenden
og slaar til siste Mand Og glad vi
gaa i Døden alt for vort Fødeland

En smuk vise

1 Vers

En vise jeg skrive men der kun kort
Den er for Eder alle som rejse skal bort
I Piger som hører ukaaret en Ven
Tag Eder i vare de svigefulde er

2 Vers

Det maa jeg bekjende som selv prøvet har
En ven mig **fiseret?** Langt borte hun er
Hun var mig saa yndig da hun var hos mig
Men det er ej andet en falskhed og Svig

3 Vers

Hun var mig saa yndig hver Dag og hver Nat
Hun var som en Rose i Haven var sat
Der snarlig mone [#14-1] blomstre men visner igjen
Saaledes er det blevet med min elskede ven

4 Vers

Om Natte jeg sover jeg drømmer om dig
Hver Morgen jeg vogner saa savner jeg dig
Jeg drømmer og favner at jeg har dig kjær
Jeg Vaagner og savner den Ven jeg har

Min Vise jeg ender saa sorgfuld og mod
Nu er jeg strax færdig at segne til Jord
Farvel jeg dig byder min ustadige Ven
I Himlen vi samles med Glæde igjen

Ende

Karl Martin Simonsen

En smuk vise

En Smuk Vise

Nu vi har den Dag opnaet

At vi atter hjemme gaar

Men Gud ved nu vi hvor længe det være

Thi nu femte Gang Jeg har

Været med som dansk Soldat

For at Landet vi skulde forsvare

2

Min Gud hjalp den danske mand

Vi er al det lille Land

Og vi har ingen Venner i Nød

Men vi danske Gutter blaa [#15-1]

En Smuk Vise

Thi nu er der Bal og nu mor vi med
Og vi kan ej komme for hurtigt afste
Og nu mor der Danses 12345
Og siden saa følger vi Pigerne Hjem

2

Og naar vi nu har fult med Pigerne Hjem
Saa vilde vi saa gjerne alt hvile let hos dem
Vi kysser dem og Klapper dem og tar dem i Favn
Og alt hvad der skal gøres skal gøres til gavn

3

Thi nu er det Dag og nu skal vi Hjem
Og vi kan ej blive længere hos dem
Og nu maa der tærskes af ypperste magt
Og siden huske paa hvad vor husfar har sagt

4

God Morgen i Slingeler [#16-1] hvad bliver i af
Er det nu paa tide at møde paa jer plas
I skal møde Klokken 5 og nu er den 9
Hvad smøler i efter for nu er den 10.

I maa vide at I tjener mig for kost og for løn
Og kan ej gjøre regning alt paa min egen søn
Thi han har sin Frihed og han kan jo gaa
Men i andre som tjener i mor jo passe paa.

6

Af denne passiar blev jeg sku ikke glad
Og helst da jeg sad og spiste min Mad
? Manden han skælder ud og Konen er Vred
Og Pigerne de Græde af jammer og Fortrød

Ende

En sørgelig vise

En smuk Vise

En sørgelig Vise jeg haver opsat
Alt om en Pige og saa smuk Soldat
De har hinanden svoret med Ære Liv og
At giftes med hinanden med det fik ingen Sjæl Hel

2

Thi da hendes Fader og Moder det fornam
At hun havde givet sin Kjerlighed til ham
Da sagde de til hende du skal ham aldrig faa
Han er jo ej din lige det kan du vel forstaa

3

Det var en Søndag Morgen da dette monne ske
Saa gik hun hen til Kirken med stor Bedrøvelse
Da monde det sig hende hen til sin Kjæreste kom
Her hun turde ej kaste et Øje til ham om

4

Hun ej paa honnem agter men gaa sin egen Vej
Og lod i sine fagter som hun ham kjente ej
Thi det er saa beskiket der altid være maa
En Aarsag og til Ulykken naar den skal forskygge

5

Da hun nu Hjem var kommen og havde spist sin Mad
Saa gik hun ud i Marken men var kun lidet glad
Da han nu dette saa at hun ene der maa gaae
Han har da ingen Ro men til hend strax monde gaa

6

Han sagde Søde Pige du høre mig et Ord
hvo er du saa bedrøvet hvad haver jeg dig gjort
Thi du mig forekommer nu saa forunderlig
Du haver vist insinde at nu forlade mig

7

Hun hannen? derpaa svarte jeg det jo nødig vil
Men mine Forældre de tvinge mig dertil
De har mig det forbuden saa haardt og strengelig.
O gud hvad skal jeg gjøre jeg er ulykkelig

8

Han sagde du min Pige alvor du givede lov
Saa er det jo forgæves hvad vi hinanden svor
Hun ? alt atter svarte jeg det slet ikke tør
Thi mine Forældre jeg ej adlyde bør

9

Derpaa han strax monde jage en Kniv i hendes Bryst
Saa gav hun et Skrig ? højeste Røst
Han hende slog for Munden og derpaa for afsted
I Vagten han monde rende og aabenbare sig

10

O hør i mine Vener som her i Vagten gaa
Jeg beder eder kjøre gaa hen til vor Major
Og melder honnen dette jeg haver med en Kniv
Saa ynkelig berøvet min Kjæreste sit Liv

11

I Aaret hundre og Ellve vi skrev
I paa Falske? den gjerning han bedrev
For hvilket kom for Øxen sit Hove lade maa
For saadan Mord som dett er ej Pardon at faa

12

Det var en Hjertens jammer for denne unge mand
Hun laa i fire Dag og kunde ikke dø
Det kan enhver vel tænke at det stor sorrig
Var for hendes Moder som hend baaret har

13

Hun var rød som en Rose saa dejlig saa hun ud
Kun 16 Aar tilfalde ej levet har endnu
Den tid hun maate lade sit unge Liv og Blod
Alen fordi hun gjorde sin Kjæreste imod

Ende på Visen
Karl Simonsen

Det var en Søndag Aften

1' ste wer

Det var en Søndag Aften jeg gik mig ud til dans
Og der møtte mig en pige, saa fortræffelig iblandt
Især var der en Pige saa fager og saa fin
Thi hun havde saa rød og saa yndig en Kind

2' der wers

Hun var ung hun var rar og saa yndig engang
Og saa nydelig en Stemme bland de andres naar hun Sang
Jeg lagde mig ned med urolighed (i) Sind
Og jeg tænkte paa Pigen og saa sov jeg ind

3' die wers

Jeg lagde mig ned men hvor længe det hva
Thi jeg Drømte en Drøm ja en Drøm som var rar
Jeg drømte jeg var udi fremmede Land
Og hvad mere jeg her opskrive kan

4' die wers

Jeg drømte jeg var i en Landsby saa stor
I en Have som var saa usigelig skjønd
Blandt alle de Roser og Træer som var der
Og jeg satte mig ned paa en Gadebænk saa rar

5 wers

Den Gadebænk den var saa usigelig skjønd
Den var Pyntet med Lilier både gule og grøn
Wed siden af mig stod en Rose saa stor
Den var rød imod Syd den var blaa imod Nord

6 wers

Jeg spurgte da den Pige hvor den var kommen fra
Og hun svarte mig det samme som jeg her opskrive kan
Giv agt på den Rose som bøier mod Nord
Der er mangel af vor Piger som aldrig holder Ord

Ende

Karl Martin Simonsen

Fædrelandssang

Den Sømand er saa lidet ??neret

Hvor Sejleren paa lette bølger gynger
Hvor Søen blaa sig vrigger imod Strand
Hvor Kysten smykket staar med Blomsterklynger
Der er jeg født der er mit Fædreland

2

Hvor ax ved Ax paa gylden Ager bølger
Hvor maanen bygger gulbro over Vand
Hvor Nattergalen sig i Lunden dølger
Der er jeg født der er mit Fædreland

3

Hvor Kvindens øje som den bly Kærminde
Om Troskab varsler for den Elskede Mand
Hvor svale Kilder travlt mod Hoved rinde
Der er jeg født der er mit Fædreland

4

Hvor Moderen sin Dreng paa Knæet gynger
Og lærer ham det Hjerte sprog hun kan
Og glad de gamle Danske sange synger
Der er jeg født der er mit Fædreland

5

Hvor Mon den kjæk og frisk Hove ?????
Mens Friheds Sol staar frem bag Havet
Hvor Bølgens Blad i Aftensvinden bæver
Der er jeg født der er mit Fædreland

6

Hvor Havet som en blaa og mægtig Bræmme
Indfatter Skov og Mark og Hede Land
Der hvor man synger: Her er best herjemme
Der er jeg født der er mit Fædreland

7

Hvor Hingsten stærk og stolt omkring sig skuer
Fra Kæmpe højjer ved den grønne Strand
Hvor eng Troskab fremme, Fjende truer
Der er jeg født der er mit Fædreland

8

Det Land det kalde vi vor Fælles Moder
Skjønd Fattig vi hende elske kan
Der mødes venlig D??? og Folk som Broder
Der er jeg født der er mit Fædreland

9

Det hedder Danmark og det Oltidsminder
Opfostre Ynling til kraftig mand
Og medens Tidens stride Strøm henrinder
Staa Danmark fast du er mit Fædreland

En smuk vise

O nu Farvel i Tryke [#25-1] Underns? Dage
Kun i O de svant saa smart med sang og munter spil
Tankerne jeg vandre dem tilbage
O for dig min Pige jeg nu mindes vel

2 Vers

For saa sang jeg glad som Fugl i Skov og Lunde
Og jeg mindes til en munter Elskov Sang
Tit vi aftenstide jeg hos min Pige blunde
Medens at paa Borgen gik sin vante gang

3 Vers

Vel saa har jeg staat i Borgens gyldne Sale
Maaske har jeg drømt alt om en bedre tid
Jeg stod på Tarensen [#26-1] skue ned i dalen
Saa at Solen svant en Sommeraften med

4 Vers

Men nu skal jeg snart som Haanverksven [#26-2] udvandre
Med min Ransel paa og staven i de Haand
Maaske du med med mig da vil en Taare ???
Fordi vi har knyttet Venskabs baand

5 Vers

Naar jeg saa engang forbi din Dør skal ile

Maaske er jeg træt af alderdom forlat
Vil du under Taget sende mig at hvile
Ellers jeg skal vandre i den Mørke Nat.

6

Naar du ser en Hanverksven [#26-2] paa Vejen iler
O da lad en taare dvale ned paa mig hen
Maaske er jeg død eller ogsaa meget lider
Jeg har ingen Venner som kan trøste mig

7 Vers

Naar jeg saa til bluns engang mit Øje lukker
Og jeg lægger ned min trætte vandringsstav
? skal da Blomster alt til en Fromme bluke (plukke?)
Naar ej du min Pige planter paa min grav

8 Vers

Jeg vil nu en snag til dig min Pige sende
Jeg vil ønske for at det maa gaa dig vel
Alti Frisk og rask i hvor du dig henvender
Og hvad jeg nu døjje maa jeg føler Selv

Ende

Karl Martin Simonsen
Gassum

God nat Line Jensen

En smuk Vise

(En Sangful gyngende paa Lindekvist)

Se nu min Tøs byder jeg god Nat
Farvel min Skat farvel min Skat
I glasset er der ej mere en Sjat
For du har drukket det meste
Før var du yndig og mageløs
Nu ser jeg nok du er fuld min Tøs
Og nylig kaldte du mig en Fløs
Derfor gonat Line Jensen

2

Jeg elsker dig som en sjelden Mønt
Nu er det syndt du har begyndt
At mangle Penge for du har skyndt
Dig alt for meget med sølvet
Og ved du hvad naar man saadan ser
At der er ingen Moneter fler
Saa maa man hen hvor din ?? ??
Derfor god Nat Line Jensen

3

Du gik i forgaards med ham du ved
Den fæle Smed den fæle Smed

Jeg kjender til den Bilighed
Og fler har du foruden
I Aftes var du i Figaro [# 29-1]
Med ham Husaren ja du er god
Jeg saa jer tydelig begge to
Derfor god Nat Line Jensen

4

I Lotteriet der vandt du godt
Og var du blodt ej mer saa flodt
Saa havde jeg meget mere faaet
Og aldrig skulde jeg svigtet
Jeg elske dig da du eje lidt
Nu erder Tommas nu er vi kvit
Nu er mit Hjærte atter fridt
Derfor God nat Line Jensen

5

I gaar sat du mine Buxer ud
Og sendte Bud til Madam Rud
Og solgte hende min Navneklud [# 30-1]
For 20 Øre og en Rossin?
Du gaar for meget paa Bulevard
Du gaar paa ?? for aabenbar
Nu maa vi skilles den sag er klar
Derfor Godnat Line Jensen

6

I dag gik du langs ad Vesterbro

Med skæve Sko men du kan tro
At den Maner den er inte go ?
Naar man vil være Dame
Din Skomagge han gir ej mere kredit
Det Tøj du har det er ikke dit
Din S??hed den gaar al for vist?
Derfor God Nat Line Jensen

7

Se jeg er ?? næsten dels til Graad
Min Kind er vaad jeg ved ej raad
Dog der maa være en end paa et
Skønd jeg har elske dig grulig
Men hvis du vinder lidt godt i gjen
I lotteriet saa kom kun hen
Til mig saa er jeg en trofast ven
Og nu God Nat Line Jensen

Ende

En smuk vise

Min ven kan Du Erindre,
Den allerførste Sang,
Da vi bekendt man blive du det vel mindes kan
Det var hos vor familie alt på en Bryllupsdag
Da du mig først begærte og jeg dig svarte ja
Tra la la la la Tra la la la la la
Tra la la la la la

2.
En rejse jeg skal gjør alt ud til England
Med min to **onde?** Brødre som bor paa Kristianshavn
Og eftersom vi sejlede var lystige i vort Sind
Thi Gud han os Velsignede alt med en føjlig Vind

3.
Vi losse ud vor ladning, en anden tog vi ind
Vi gav os til at sejle paa vejen Hjem igjen
Og efter som vi sejlede alt efter Guds behag
Saa naaede vi Hjemmet alt fjerde Jule Dag

4.
Da Ankeret var falden og Sejlen var gjort fast
Jeg sagde da til min Kaptain jeg går i land ned hast
Jeg kan ej love længere jeg ser de Piger smaa
Paa Kroen at spasere min Kjæreste jeg saa

5.
Da jeg i land var kommen hun hilsede mig saa
Hun sagde vær velkommen alt over bølgen blaa
Hun sagde vær velkommen Hjem min allerbedste ven
Jeg længe haver ventet dig udaf den Rejse Hjem

6.
Da jeg nu havde været en 8 Dages Tid
Hos denne lille Pige og saa min ven saa Fin
Føren at jeg strags merkede hun var mod mig utro
Hun delede sit hjerte og gav det hen til to

7.
Det var en aften Sildig alt ud ved MidnatsTid
Jeg gik mig ud spaser alt i den grønne Lund
Der fik jeg først at mærke en Holansk Løjtnant
Der til min Pige bejlede og hun ham svarte ja

8.
Men du skal ikke spørge at jeg skal sørge mer
Nej jeg vil lystig være det skal du faa at se
Thi jeg vil daglig Drikke godt Øl og Brendevin
Min kjærlig skal svinge alt til en anden Pige

Fin
Ende Visen Trala

En Kjerehed vise

Nu hejses flaget Kliver [#33-1] sig spender
 Far vel min Brud farvel jeg snar afsted
 Til Fjerne land hvor Solens stråler brender
 Til Orlov vinkker vimplen Jeg skal med

2

Og pigen græd og hulkkede ja mere
 Vi ses Vi ses måske før du det tro
 Langt hellere vil jeg Døden rolig kaare
 En være ene mens du er ombor

3

Farvel han rev sig løs og bort hun iler
 Da stod han snart paa Orlovs Mandens Dek
 3 Dage efter Morgen Solen smiler
 Da hen ad Bølgen Skuden Stævner Kæk

4

Den Sømand stod i sørgelige Tanker
 Da hørtes Raabet hjælp o hjælp Ombor
 Kaptainens Søn har mistet haabets Anker
 Han faldt i Vandet lød det rædsels Ord

5

Oog alle stirrer ud i vilden bølge

Skræk Fængsler alle paa det store Skib
 Dafor den Sømand op ka jeg vil følge
 I Døden eller frelse kom hans Liv

6

Og rask fra Både sprang den flinke Svømmer
 Hel fulgte ham han redte Sønnens Liv
 Hav tog Kaptainens Hjerte Overstrømmen
 Du brave Sømand kom mig Haanden giv

7

Ei skal jeg glemme Takken naar vi lande
 Big skal den Vor Belønning som du faar
 Kæk er du det skal hvær en Sømand sande
 Belønnes skald du naar vi Hjemmet naar

8

Den næste Dag på Dækket ser man træder
 En ung Matros som ingen kjendtes ved
 Kaptainen spørger hvor kom du tilstede
 Du unge Bol kom og giv mig lidet Besked

9

Den Sømand Rødmer ligesom en Pige
 Men da Matrosen ser hans Ansigts Træk
 Saa blev han næsten Lignings Bleg tillige
 Og næsten segner han til Jord af skræk

10

Det var hans kjære hemmelig hund fulgte
I Skibets Last sin Elsker og sin Ven
Sit Kønd hun under Sømands Klædning Dulte
Og vilde følge ham paa Havet hen.

11

Kaptainens skarpe blik paa hende hviler
Er du en Mand han spørger mørk og Vred
Hvad vil du her følg med min Pige Smiler
Og Følger roligt ham i Skibet ned

12

Lidt efter paa Matrosen højt han Raaber
Han føler Skelven lød det haarde Bud
Han venter straf paa Naade ej han haaber
Kaptajnen spørger sig er det din Brud

13

Jo Her Kaptejn var svaret saa han siger
Skjøndt han ej viste hun var her Ombord
Dog hvem kan passe paa de pokkers piger
Dog haar er straffen stræng er Lovens Ord

14

Ej maa Ombord der findes Nogen Kvinde
Haart maa den straffes som tog hende med
Dog skal jeg aldrig glemme nogen sinde
Din raske Daad og jeg er ikke Vred

15

Hun elsker dig er Trofast og en Kone
Er vi saa meget vær som Kjærlighed
En Søn Du gav mig jeg Gir dig en Kone
Du Tesmenteret Blir det næste Sted

16

N?? vel ei Skilles jeg vel laane ???
Til snakkeds??? Røst og Skjænke dig Desmed
En lille Brik alt Som du Solen kan vise
Der kan du altid ha din Kone med

17

Paa knæ den Sømand sang med Tak og glæde
Ved Pos????os Blev de Tvend Sat i Land
De gifted dem og jeg var selv Tilstede
Han Føre Skibet hun er Bestemand.

ende på visen

Karl Martin Simonsen

Hvedsten 188?

En smuk vise

1.

Det var en Aften jeg tænkte blot
At gå en Tur på Østergade
Jeg var saa nydelig og saa Flot
Jeg lugtede af fien Pomade
Ja alle Damer som gik forbi mig
De smilte vaer forlibte i mig
Jeg var saa glad Jeg var saa glad

2.

Blandt andet kom der ogsaa en
Med Hvide Strømper og med Hat paa
Og jeg som sværmer for hvide Ben
Jeg tænkte Hende skal Du ha fadt paa
Jeg gik da hen littede med Hatten
Og strax jeg havde paa Hovedet satten
Hun tog min Arm

3

Kun en Ting faldt mig lidt besyndelig
At hun slet ikke vilde tage
Sit Slør til side og vise mig
Om hun er var i Ungdoms Dage
Vel mærke jeg naar jeg vilde Kysse
At munden var som en Sukkerbøsse

Hun var saa Sød

4

Forvid spaserede vidt og bredt
Ved Midnadtid vi gik paa Volden
Og Klokken den blev vel næsten Et
Og vi Erindre ej Patrolien
Og da Vi ændsede ej nogen Fare
Hvorfor vi os ikke tog i vare
Før Vagten kom

5

Vi Viste rigtig nok meget Vel
Vi Midnats Tid ei maa Spadsere
Ei heller nogen maa stille staa
Og vidre straffes endnu Mere
Vi satte os paa en Bænk derope
I læ af dejlige Træers Toppe
Det var saa rart

6

Men Jeg blev rigtig nok lidt Konfus
Da vi til Vagt blev Transpoterte
Og vi kom ind i et Skilderhus
Hvor Klæderne blev rendt Spolerte
Ja vi kom ind blandt de raa Soldater
Som gjorde af os kun støj og Latter
Til Spot og skam

7

Ja Korporalen han talte saa
Vilde gi Brendevin herude
Saa kan de gjerne faa Lov at gaa
Med Deres Dejlige Veninde
Men først maa Sløret dog lit til side
For jeg vil ellers nok hae at vide
Hvem Damen er.

8

Jeg svarte Jaa for os begge to
Var det måske ei ganske dejlig
Hvad brød Jeg mig vel om hendes Ære
Naar Jeg det kan for min Lise Dølge
Og saa for resten helst at følge
Min Dame Hjem

9

Men jeg blev rigtig nok lidt Sjalu [# 41-1]
En Ørefigen Hun mig giver
Jeg stod og stirre de andre fniste
Om hvem jeg drømte det var mon
Min Kjæreste Lise

10

Ja det blev lyst da vi gik Hjem
Og hun slog op ja det er ligefrem
Man ved jo nok at det er forsorent [# 41-2]
At gaa på Træk naar man er Forlovet

Der skaa Dyrt Ja Fandens Dyrt

Carl Martinus Simonsen

Liv og levned

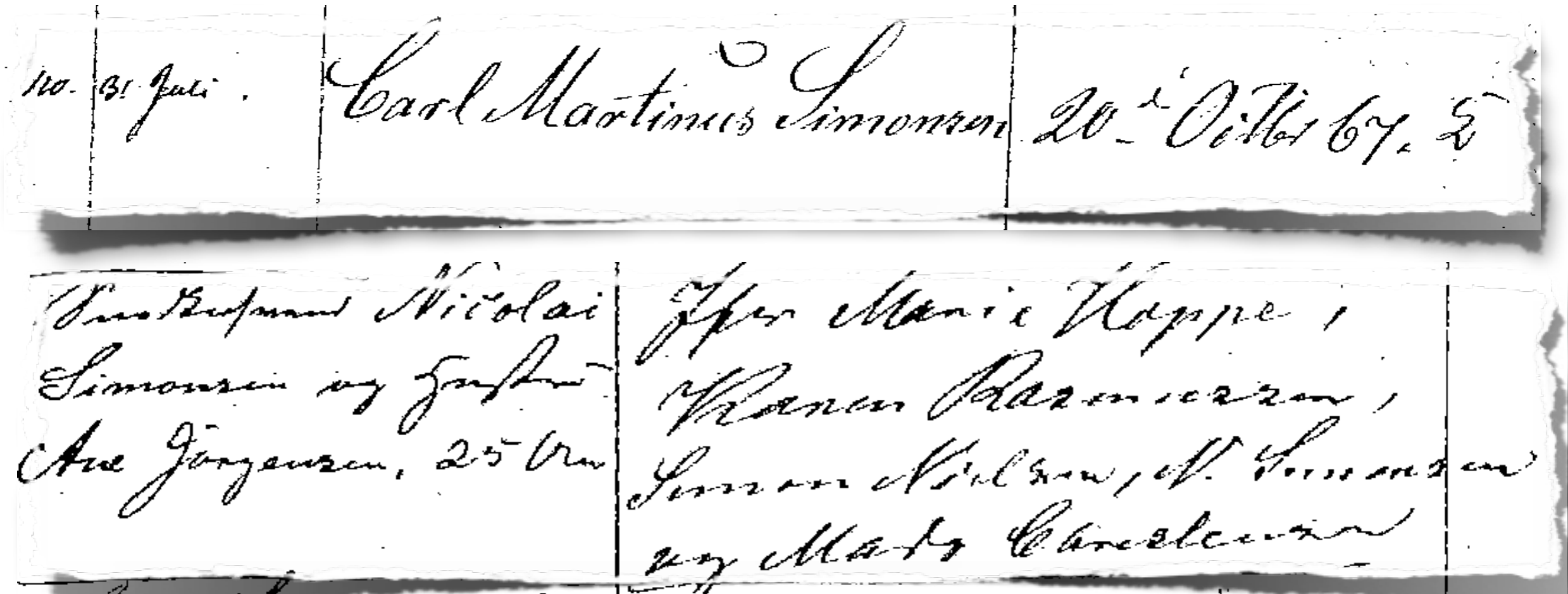
Carl Martinus Simonsen
og hustru Georgine Karoline Margrethe
Rasmussen.

Formentlig foto fra forlovelse 1895.

Carl Martinus Simonsen blev født d. 31. juli 1867 i Randers.

Søn af Nicolai Simonsen og Ane Jørgensdatter Bernth.

[Kirkebog Randers, Støvring, Sankt Morten 1865-1868, opslag 89:](#)

Født: 31. Juli

Døbt: Carl Martinus Simonsen d. 20. October 67.

Forældrene:

?titel....mand Nicolai Simonsen og hustru Ane Jørgensen 25 aar.

Faddere:

? Marie Hoppe, ? Rasmussen, Simon Nielsen, N. Simonsen, og Mads Chrestensen

Carl Martinus var Nicolais og Anes 2. barn.

Han fik i alt 7 søskende:

Simon Simonsen (f. 1865. d. ? efter 1930)

Marie Jørgine Simonsen (f. 1870. d. ? efter 1893)

Peter Nørlem Simonsen (f. 1872. d. ? efter 1896)

Nicolai Andres Simonsen (f. 1874. d. ? efter 1903)

Niels Krag Simonsen (f. 1876. d. ? efter 1932 i USA)

Kirsten Amalie Simonsen (f. 1878. d. 1885)

Juline Ottine Simonsen (f. 1881. d. 1930)

1870 Boede i Randers 3 år gammel:

Folketælling Randers ([Statens Arkiver](#)):

Forhuset

Nicolai Simonsen, M, 31, G

Ane f. Jørgensen, K, 28, G

Simon Simonsen, M, 5, u

Carl Simonsen, M, 3, u

1880 Boede på Gjerlev Kro, 12 år gammel med forældre og 5 søskende

Hovedliste.									
Optegnelse paa Folketallet den 1 ^{ste} Februar 1880 i 4 Gaarde og 3 Huse					i Gjerlev By i Gjerlev Sogn i				
(Her opføres ikke de Personer, hvis Ophold i Sognet kun er midlertidigt, se Tillægsliste A., og ej heller de af Stedernes Beboere, som midlertidig ere fraværende)									
Sognets og Byernes eller Stedernes Navne med Anførsel af Gaarde, Huse o. s. v.	Familiernes Antal.	Personernes Løbenummer.	Samtlige Personers fulde Navn. (Udøbte Børn anføres som „Udøbt Drengbarn” eller „Udøbt Pigebarn”).	Kjønnet. Mandkjøn (M.) eller Kvindekjøn (Kv.)	Alder. Alderen anføres med det fyldte Aar, men for Børn, der ikke have fyldt 1 Aar, anføres „Under 1 Aar”.	Ægteskabelig Stilling. Ugift (U.) Gift (G.) Enkemand eller Enke (E.) Fraskilt (F.)	Trosbekjendelse.	Fødested, nemlig Kjøbstadens eller Sognets og Amtets Navn, og for de i Bilandene Fødte samt for Udlændinge Landet, hvor de ere fødte.	Stilling i Familien (Husfader, Husmoder, Børn, Slægtninge, Tjenestetyende, Logerende o. s. v.), samt Titel, Embede, Forretning, Næringsvej eller hvilket Erhverv de leve som Hovedperson eller Medhjælper (Forvalter, Svend eller Dreng) eller om de forsørges af Fattigvæsenet.
S ul høis Kro	1	31	Nikolai Simonsen	M.	40	Gift	Lutheran	Hinge Sogn, Randers Amt	Husfader
			Ane Jørgensen Bernt	Kv.	38	Gift	Lutheran	Wissing Sogn, Randers Amt	Hans Hustru
			Simon Simonsen	M.	14	Ugift	Lutheran	Randers	deres Barn
			Carl Martin Simonsen	M.	12	Ugift	Lutheran	Randers	deres Barn
			Peter Nørlem Simonsen	M.	8	Ugift	Lutheran	Randers	deres Barn
			Nikolai Andres Simonsen	M.	5	Ugift	Lutheran	Randers	deres Barn
			Niels Krag Simonsen	M.	4	Ugift	Lutheran	Her i Sognet	deres Barn
			Kirstine Amalie Simonsen	Kv.	2	Ugift	Lutheran	Her i Sognet	deres Barn

Kilde: Folketælling 1880 (SA: opslag 36) Randers, Gjerlev, Gjerlev, Gjerlev Bye Gjerlev Sogn, et Hus - Kro

Nikolai Simonsen 40 Gift Husfader, Kromand Hinge Sogn, Randers Amt

Ane Jørgensen Bernt 38 Gift hans Hustru Wissing Sogn, Randers Amt

Simon Simonsen 14 Ugift deres Barn Randers

Carl Martin Simonsen 12 Ugift deres Barn Randers

Peter Nørlem Simonsen 8 Ugift deres Barn Randers

Nikolai Andres Simonsen 5 Ugift deres Barn Randers

Niels Krag Simonsen 4 Ugift deres Barn Her i Sognet

Kirstine Amalie Simonsen 2 Ugift deres Barn Her i Sognet

1881.	I. Gjerlev Kirke d. 2. Oktober, 1881.
1	Peder Jussen Branden i Gjerlev Gend. i Gjerlev Peder Jussen og Hustru Karen Mari f. Pedersen.
2	Carl Martinus Simonsen Gjerlev Kro. Kroejer Nikolaj Simonsen og Hustru Ane f. Jørgensen i Gjerlev Kro.
født i Randers d. 31 juli 1867. døbt d. 20 Oktober s. A.	Kundskab og opførsel godt.

Kilde: Kirkebog Gjerlev sogn, Gjerlev Herred, Randers amt. KB 1878-1892, opslag 75:

(2) Carl Martinus Simonsen Gjerlev Kro.

(Forældre) Kroejer Nikolaj Simonsen og Hustru Ane f. Jørgensen i Gjerlev Kro.

født i Randers 31 Juli 1867, døbt d. 20. Oktober s.st.

Kundskab og opførsel godt.

1881 Hans forældre bliver skilt, Moderen overtager kroen og faderen udvandrer til USA

1884 - 1888 Skriver viserne medens han opholder sig i Gassum og Hvidsten

1885: fyldt 18 år værnepligtig, indskrevet i lægdsrullen. Er da snedkersvend:

5.	Carl Martinus - Snedkersvend Simonsen Nikolaj Simonsen	Randers d. 31/7	1867	d.	d.
Bedtegninger: 1890 <u>Utspas</u>					

Kilde: Lægdsrulle Gassum sogn: 4 udskr. kreds. Lægd# 397.

1890 Utspas (= Utjenstydgtighedpas)

1893 Flytter til København. Inden da været i Tyskland. Uvist hvad han har lavet der. Tjenestekarl

1893 - 1895 Boende på følgende adresser:

21-7-1893: Fra Tyskland til Hotel Prins Oskar, Store Kongensgade 13 , 1.

7-8-1893: Falkoner Allé (Frederiksberg) hos Hestehandler Jørgensen

5-12-1894: Adelgade 64 B , 1. hos Jacobsen

18-2-1895: Nørregade 43 , Sidehuset , 1. hos Terch

Registerblad.		Udfærdiget den 21-7-93.	
Fulde Navn		Simonsen Carl Martinus	
Livsstilling <small>Næringsvei, Stand, Rang. For Haandværkere: om Mester, Svend eller Lærling. For Tjenende: i hvilket Egenkab de tjene.</small>		Tjenestekarl	
Fødested		Randers	Alder 31/7/86
Ægteskabelig Stilling		Ugift	
Hustruens	Fulde Navn og Pigenavn		
	Fødested	Alder	
	Selvstændig Virksomhed		
Børn <small>mellem 10-14 Aar, der ere tilhuse. Fulde Navn og Alder.</small>		1	2
		3	4
Meldt Bopæl		For høiere og lavere Tjenende: i hvis Tjeneste de ere. For Logerende: hos hvem de have Logis.	
Aar	Dag	Gade, Nr., Etage m. m.	
1893	21/7	Fra Tyskl. til St. Kongensg. 13	Pr. Hotel Prins Oskar
"	7/8	Falkoneralle. (Frederiksberg)	Hestehandler Jørgensen
1894	5/12	Adelgade 64 - i Byg. B.	hos Jacobsen
1895	18/2	Nørregade 43 - i Sidehuset	hos Terch

1895 Gift 24. November med Georgine Karoline Margrethe Rasmussen i Sankt Mathæus Kirke:

438	Ungkarl Tjenestekarl søn af Snedker Nicolai Simonsen Hustru Ane Jørgensen født Randers 31 Juli 1867	28	Gasvej 18 St.	Pigen Datter af Husmand Chresten Rasmussen hustru Marie Jensen født Hastrup 24 November 1873	22	Dybbølsgade 28 St.
	Carl Martinus Simonsen			Georgine Caroline Margrethe Rasmussen		

Skomager Chr. Reinhardt Kapelvej 44 Sadelmager Harald Jørgensen Gasvej 7 St.	31 Oktober 1894 3. November	1894 24 November	Pastor Gamborg Kirken	af Randers 8/11 94 Bred [?]
---	--------------------------------	------------------------	--------------------------	--------------------------------------

Kilde: Kirkebog København, Sokkelund, Sankt Mathæus, Vielser 1895-1898, opslag 44: (nr. 438):

Ungkarl Tjenestekarl søn af Snedker Nicolai Simonsen Hustru Ane Jørgensen født Randers 31. Juli 1867

Carl Martinus Simonsen, Gasvej [Gasværksvej] 18 st., 28 aar.

Pigen Datter af Husmand Chresten Rasmussen og Marie Jensen er født i Hastrup 24. November 1873

Georgine Caroline Margrethe Rasmussen, Dybbølsgade 28 St. 22 aar.

Forlovere: Skomager Chr. Reinhardt Kapelvej 44, Sadelmager Harald Jørgensen Gasvej 7 St.

Lyst: 31. Okt. 1895 og 3. November. Viet: 24. November (af) Pastor Gamborg (i) Kirken.

Note: ? (fra) Randers 8/11 94. ? Brud. [Nok bruden tilflyttet fra Randers 8/11-1894]

1895 - 1914 Boende på følgende adresser:

1-11-1895: Gasværksvej (Gasvej) 18 , stuen

1-5-1896: Absalonsgade 37 , 3.

1-11-1896: Vesterbrogade 134 A , Over Gaarden , stuen

20-8-1897: Knudsgade 28 , 2.

1-11-1898: Knudsgade 24 , 2.

1-11-1900: Knudsgade 3 B , stuen

1-5-1903: Fra Værnedamsvej 14 til Saxogade 10 , 4.

1-11-1904: Sankt Jørgens Allé 7 , 2.

1-5-1906: Gasværksvej (Gasvej) 19 , 2.

1-11-1907: Gasværksvej (Gasvej) 10 B , 3.

1-5-1908: Gasværksvej (Gasvej) 11 , 3.

1-5-1909: Viktoriagade 19 , 2.

1-11-1910: Flensborggade 61 , 4.

1-5-1911: Viktoriagade 19 A , 2.

1-5-1913: Absalonsgade 21 A , 3.

1914 ved død: samme adresse, men 1. sal.

Registerblad. Udfærdiget den 1/11 95 død 8/2-14

Fulde Navn		Simonsen Carl Martin	
Livsstilling Næringsvei, Stand, Rang. For Haandværkere: om Meester, Svend eller Lærling. For Tjenende: i hvilken Egenskab de tjene.		Arbejder (Kusk)	
Fødested		Randers	Alder 3/4 67 1/2 67
Ægteskabelig Stilling		Gift	
Hustruens	Fulde Navn og Pigenavn	Georgine Caroline Margrethe	
	Fødested	Kastrup	
	Selvstændig Virksomhed		
Børn mellem 10-14 Aar, der ere tilhuse. Fulde Navn og Alder.		1	2
		3	4
Meldt Bopæl			For højere og lavere Tjenende: i hvis Tjeneste de ere. For Logerende: hos hvem de have Logis.
Aar	Dag	Gade, Nr., Etage m. m.	
		Gasværksvej 18 St.	
96	1/5	Absalonsgade 37 3	
"	1/11	Vesterbrogade Nr. 134 St. o. G. Dng. A.	
97	20/8	Knudsgade 28 ²	
98	1/11	" " 24 ²	
1900	1/11	" " 3 B Stuen	1-5-1903 fra Værnedamsvej 14 til
04	1/11	Sankt Jørgens Allé 7 ²	Saxogade 10 ² 3261
06	1/5	Gasværksvej 19 ²	

Meldt Bopæl			For højere og lavere Tjenende: i hvis Tjeneste de ere. For Logerende: hos hvem de have Logis.
Aar	Dag	Gade, Nr., Etage m. m.	
07	1/4	Gasværksvej 10 3 B	
08	1/5	Viktoriagade 11 3	
09	1/5	Viktoriagade 19 2	
10	1/11	Flensborggade 61 4	
11	1/5	Viktoriagade 19 A 2	
13	1/5	Absalonsgade 21 A 3	

1914 død på Københavns Kommunehospital af lungebetændelse. Var Kartoffelhandler og boede Absalonsgade 21 A 1. sal.
Død anført i Kirkebøger både i Maria sogn og Elias sogn.

Døde			Mandkøn.				
Nr	Dødsdagen (Aar og Datum) og Dødsstedet. (Paa Landet: Byen, Sognet og Herredet. I Købstad: Købstaden og tillige Sognet, hvis der i Byen er mere end 1 Sogn).	Begravelsesstedet (Kirkegaardens, Sognets og Herredets (Købstadens) Navn) og Begravelsesdagen (Aar og Datum).	Den afdødes fulde Navn (saa vidt muligt efter forevist Daabs- eller Fødselsattest eller ved Eftersyn i Kirke- bogen).	Den afdødes Stilling og Bopæl (o: sidste faste Opholdssted, betegnet paa Landet ved Byen, Sognet og Herredet, i Køb- stad ved Købstaden, Gaden og Husnummeret) samt, for saa vidt Oplysning derom kan erholdes, tillige den afdødes Fødested og Forældrenes (ved uægte fødte Moderens) fulde Navn, Stilling og Bopæl. Hvis den afdøde var eller vides at have været gift, an- føres tillige dette samt, saa vidt muligt, Ægtefællens fulde Navn og deres sidste fælles Bopæl.	Alder. (Naar den afdøde var over 1 Aar, angives Alderen med det fyldte Aar).	Af hvilken Præst Begravelsen er forrettet.	Anmærkninger.
1914. 0.	1914, 8. Februar Kommunehospitalet (Absalonsgade 21 A 1.).	Vests Kirkegaard, 13. Februar 1914.	Carl Martin Simonsen,	Kartoffelhandler. Gift med Margrethe, f. Paa- mæssø. Født 18 1867 i Randers. Absalonsgade 21 A 1.	46 Aar.	Pastor Schausboe	

Kilde: Statens Arkiver, Kirkebog Maria Sogn, opslag 121

Døde			Mandkøn.				
Nr	Dødsdagen (Aar og Datum) og Dødsstedet (Paa Landet: Byen, Sognet og Herredet. I Købstad: Købstaden og tillige Sognet, hvis der i Byen er mere end 1 Sogn).	Begravelsesstedet (Kirkegaardens, Sognets og Herredets (Købstadens) Navn) og Begravelsesdagen (Aar og Datum).	Den afdødes fulde Navn (saa vidt muligt efter forevist Daabs- eller Fødselsattest eller ved Eftersyn i Kirke- bogen).	Den afdødes Stilling og Bopæl (o: sidste faste Opholdssted, betegnet paa Landet ved Byen, Sognet og Herredet, i Køb- stad ved Købstaden, Gaden og Husnummeret) samt, for saa vidt Oplysning derom kan erholdes, tillige den afdødes Fødested og Forældrenes (ved uægte fødte Moderens) fulde Navn, Stilling og Bopæl. Hvis den afdøde var eller vides at have været gift, an- føres tillige dette samt, saa vidt muligt, Ægtefællens fulde Navn og deres sidste fælles Bopæl.	Alder. (Naar den afdøde var over 1 Aar, angives Alderen med det fyldte Aar.)	Af hvilken Præst Begravelsen er forrettet.	Anmærkninger.
1914 0	11 januar Gl. Kongevej 35 A. L.	Holmens Kgd. 14 januar.	Flemine Dorthea. Charlotte Lund f. Sørensen	Enke efter Bøcker Carl Frederik Laurits Lund, f. Kongevej 35 A. L. Født i København 14 jan. 1828.	85 Aar.	Pastor Nielsen Solgetakirken	
9.	8 Februar. Kommunehospitalet. (Absalonsgade 21 A. 2.)	Vests Kgd. 13 Februar.	Carl Martin Simonsen	Kartoffelhandler, Absalons- gade 21. A. 2. Gift. Født i Randers 1 Aug. 1867.	46 Aar.	Pastor. Schausboe +	B

Kilde: Statens Arkiver, Kirkebog Elias Sogn, opslag

1914.

Døde Mandkøn.

Nr	Dødsdagen (Aar og Datum) og Dødsstedet. (Paa Landet: Byen, Sognet og Herredet. I Købstad: Købstaden og tillige Sognet, hvis der i Byen er mere end 1 Sogn).	Begravelsesstedet (Kirkegaardens, Sognets og Herredets (Købstadens) Navn) og Begravelsesdagen (Aar og Datum).	Den afdødes fulde Navn (saa vidt muligt efter forevist Daabs- eller Fødselsattest eller ved Eftersyn i Kirke- bogen).	Den afdødes Stilling og Bopæl (o: sidste faste Opholdssted, betegnet paa Landet ved Byen, Sognet og Herredet, i Køb- stad ved Købstaden, Gaden og Husnummeret) samt, for saa vidt Oplysning derom kan erholdes, tillige den afdødes Fødested og Forældrenes (ved nægte fødte Moderens) fulde Navn, Stilling og Bopæl. Hvis den afdøde var eller vides at have været gift, an- føres tillige dette samt, saa vidt muligt, Ægtefællens fulde Navn og Stilling og deres sidste fælles Bopæl.	Alder. (Naar den afdøde var over 1 Aar, angives Alderen med det fyldte Aar).	Af hvilken Præst Begravelsen er forrettet.	Anmærkninger.
8	Kommunehospitalet		Carl Martin Simonsen	Landlens. Gift Abtelousgade 21 A	46 Aar		

Kilde: Statens Arkiver, København Kommunehospital. Hovedministerialbog 1863 - 1975: 1912-1914, opslag 110

1914. Dødsattest. Kommunehospitalet København

45 7050 N. Nordre 12.

Form. Nr. 18 a.

B. Dødsattest udstedt af en Læge. 74
12

(Denne Blanket maa ikke benyttes til Børn under 1 Aar, ej heller i Tilfælde af Selvmord eller Død ved ulykkelig Hændelse — jfr. Lov af 4. Maj 1875).

1) Fulde Navn (for gift Kvinde, Enke, forladt eller fraskilt tillige Pigenavn). Ugift, gift, Enkemand, Enke.	Carl Martinus Simonsen	
2) Født.	Fødselsdag og Aar. 31/7 1867	Fødested. Randers
3) Stilling og Næringsvej (Egen, Mandens, Forældrenes, eller de hos hvem Afdøde havde Ophold; eventuelt om under offentlig Forsorg; for udenfor Ægteskab fødte Børn Moderens Navn og Stilling).	Kartoffelhandler	

4) Bopæl (sidste faste Opholdssted).	Købstad: (Handelsplads): Gade, Husnummer, Etage. — Landet: By, Sogn. Absalonsgade 21-A.	
5) Død.	Dødsdag. 8 Februar 1914.	Alder. 46 Aar
6) Dødsstedet. Har Dødsfaldet fundet Sted paa Sygehus eller Klinik, anføres det.	Købstad: (Handelsplads): Gade, Husnummer, Etage. — Landet: By, Sogn. Kommunehospitalet i København.	

7) Dødsårsagen og de væsentligste Komplikationer.	a) hvis Lægen selv har behandlet afdøde: b) hvis en anden Læge har behandlet afdøde: c) hvis ingen Læge har behandlet afdøde:	
8) Sygdommens Varighed.	Pneumonia Croup.	
9) Dødstegn (maa angives nøjagtigt. Udtryk som „de almindelige“ o. l. kan ikke benyttes).	nogle dage Rysa - Licens	
60. — 7.50 18 — 4 4 50 84.5 912. 102.7		
Undertegnede Læge har d. 9/2 1914 synet Liget af ham og forefundet de ovenfor angivne sikre og utvivlsomme Dødstegn.		
Lægens Navn og Adresse tydelig skrevet. V. Simonsen Korn - Havn		
Indført i Elias Sogns Kirkebog d. 11-2-1914.		
Jordpaakastelse Fredag d. 13/2 1914 kl. 12 1/2 fra det store Kapel paa Vestre Kgd.		
M. Schouboe		
Se Anmærkninger paa Bagsiden.		

Kilde: Rigsarkivet, Arkivskaber: Sundhedsstyrelsen, Arkivserie: Dødsattester, København

Løbenummer: 306, Magasinenhed: 1914 jan. - febr.:

Død på Kommunehospitalet af "pneumonia croup" (lungebetændelse bronkitis), Været syg "nogle dage".

"Jordpåkastelse: Fredag d. 13/2 kl. 12 1/2 fra det store kapel på Vestre Kgd."

1914 Skifte

Aar 1914, d. 20. Februar.

Fuldmægtig Baadsgaard – Smidt – Larsen
1214

Absalonsgade 21 a1, efter Kartoffelhandler
Carl Martinus Simonsen 46 aar,

Død d. 8. ds. p. Kommunehosp.

Tilstede var afd's Enke, Georgine Karoline
Margrethe f. Rasmussen, som foreviste en d.
20/3 1911 ægtepagt mellem hende og afd. læst
d. 8/5 s.a. hvorefter de paa en Ægtepagten
vedhæftede Fortegnelse specificerede Eft??
tilhøre hende som eje.

Afdøde ejede ved sin død kun sine
begravelsesklæder som udgjorde Ko?? f.
erstates for begravelsen, som hun udreder
uden Bhjælp [BegravelsesHjælp]

[Underskrevet]

Baadsgaaard + Smidt + M Simonsen

Aar 1914, den 20 Februar, — Fuldmægtig Baadsgaard — Smidt
Larsen. ① 1214.
Absalung 21 a1, efter Kartoffelhandler Carl Martinus Simonsen, 46 aar,
† d. 8 ds. p. Kommunehosp.
Tilstede var afd's Enke, Georgine Caroline Margrethe f. Rasmussen,
som foreviste en d. 20/3 1911 oprettet Ægtepagt mellem
hende og afd., læst d. 8/5 s.a., hvorefter de paa en Ægtepagtens
vedhæftede Fortegnelse specificerede Eft?? tilhøre hende som

510 Afdøde ejede ved sin død kun sine Begravelsesklæder,
som udgjorde Ko?? f. erstates for begravelsen, som hun udreder
uden iden Bhjælp.
M. Smidt. M. Simonsen

Kilde: Rigsarkivet:

Arkivskaber: Landsover-, samt Hof- og Stadsretten, Københavns Skiftekommission.

Arkivserie: Forseglings- og Registreringsprotokol

Løbenummer: 1748-. Magasinenhed: N 2 3 A 1 - 3 A 1239

Gravsten på Vestre Kirkegård

Gravstenen ses at være ændret på et tidspunkt

Kilde: Privat foto fra 1949

Man kan på nedenstående foto se at det er den samme gravsten, som må være sandblæst/slebet ned og der er lavet en ny og enklere tekst. Den gamle tekst kan svagt anes

Kilde: Privat foto . Ukendt årstal.

Carl Martinus gravsten Vestre Kirkegård

Carl Martinus enke Margrethe (Georgine Karoline Margrethe født Rasmussen) ved hans grav 1949.

Carl Martinus gravsten Vestre Kirkegård

Ved fars grav

Carl Martinus enke ved hans grav 1949. Fotografier er taget af Carl Martinus søn Charles Simonsen ("Ved fars grav"). Kvinden øverst til venstre er Dorthea (Maren Dorthea Nielsen), som var gift med Carl Martinus søn Harry Christian Nørlem Simonsen, som udvandrede til USA.

Slægten

Simonsens slægtstræ kan findes på www.faurschou-andreassen.dk

På næste side efterkommere af Nicolai Simonsen (Carl Martinus far)

Rettigheder og anvendelse

Bogen er gratis og må i uredigeret form frit distribueres, men må ikke redigeres eller gøres genstand for salg. Uddrag af bogen inkl. illustrationer må frit anvendes med kildeangivelse.

Bogen findes i iBook- og PDF-format, og kan downloades bl.a. fra

www.fauschou-andreassen.dk

Kommentarer, spørgsmål eller forslag til tydning af manglende tekst kan sendes til

post@fauschou-andreassen.dk